รายงานข้อมูลสถานการณ์
ด้านความรุนแรงในครอบครัว
สำหรับการรายงานตามมาตรา 17
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
ประจำปี 2558

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2558 ซึ่งจัดทำโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรายงานฉบับที่ 7 มีข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ และข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แม้ข้อมูลจะมาจากหลายแหล่ง การจัดเก็บข้อมูลตามภารกิจของแต่ละหน่วยงานอาจมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับฐานข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาการจัดเก็บ และปัจจัยอื่น ๆ แต่ก็แสดงให้เห็นว่า แนวโน้มสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวยังมีความน่าเป็นห่วง

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นในช่วงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหน่วยงานภายในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานคุ้มครองช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งเดิมกรุงเทพมหานครกำหนดให้เป็นภารกิจของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ปัจจุบันปรับเปลี่ยนเป็นภารกิจของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว โดยในปี 2558 เป็นต้นมา กระทรวง พม. มีนโยบายเร่งด่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ได้ดำเนินการขับเคลื่อนทั้งงานนโยบายและงานปฏิบัติเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนารูปแบบการทำงาน และระบบข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในภาวะวิกฤติด้วย จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การปรับปรุงเชิงโครงสร้าง ระบบงาน รวมทั้งการมีนโยบายที่ชัดเจน จะเอื้อต่อการกำหนดมาตรการ กลไกการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และระบบฐานข้อมูลที่มุ่งเน้นการบูรณาการกับภาคีเครือข่ายมากยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ สามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ นำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมตรงกับความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่หรือหน่วยงานในการลดความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้ง การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานต่อไป

นายไมตรี อินทุสุต

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรกฎาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญแผนภูมิ	จ
บทสรุปผู้บริหาร	ฉ
รายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2558	1
<u>ส่วนที่ 1</u> รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558	2
1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	2
2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8
3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	10
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	12
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	14
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	14
7) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	15
8) มูลนิธิเพื่อนหญิง	16
9) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี	17
10) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	18
11) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์	20
12) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ	20
13) รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ระดับดี – ดีเด่น ปี 2558	21
<u>ส่วนที่ 2</u> รายงานความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	27
1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง	27
2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	33
3) ข้อมูลบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6)	41
<u>ส่วนที่ 3</u> บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2559	43
เอกสารอ้างอิง	47

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	2
2	แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	3
3	แสดงประเภทของการกระทำรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	4
4	แสดงประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	5
5	แสดงประเภทผู้กระทำรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	6
6	แสดงสาเหตุของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	7
7	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8
8	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทั่วไปที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	10
9	แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ	12
10	แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวแบ่งตามช่วงอายุที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ	12
11	แสดงลักษณะการกระทำความรุนแรงต่อบุคคลในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ	13
12	แสดงสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุ การกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ	13
13	แสดงจำนวนเด็ก สตรี และผู้พิการ ที่ถูกกระทำความรุนแรงที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC)	14
14	แสดงจำนวนเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือนตุลาคม 2557 - กันยายน 2558	14
15	แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2558	15
16	แสดงจำนวนผู้มาขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558	16
17	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558	17
18	แสดงจำนวนผู้ประสบปัญหาและคู่กรณีจำแนกตามเพศที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	18
19	แสดงรูปแบบปัญหาความรุนแรงของผู้ใช้บริการการที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	18
20	แสดงความต้องการของผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	19
21	แสดงการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2558 ที่ขอรับบริการจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ	20

22	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	27
23	แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2558 จำแนกตามเพศและอายุของผู้กระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	29
24	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด	30
25	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการและสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558	30
26	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิดและจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำ ของสำนักอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2558	31
27	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2558	32
28	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม	33
29	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 – 2558 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	34
30	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่างปี 2553 - 2558 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	35
31	แสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 -2558 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	36
32	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	36
33	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	37
34	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	37
35	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	38
36	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2558 จำแนกตามจังหวัดที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 10 จังหวัดแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	40
37	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2558 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ	41
38	แสดงช่วงอายุของผู้ได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นจากความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 ตามแบบ คร.6	42

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุดใน 7 อันดับแรก	6
2	แสดงประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุดใน 7 อันดับแรก	7
	รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ระดับดี – ดีเด่น ปี 2558	
3	แสดงข้อมูลครอบครัวที่มีบุคคลอารมณ์รุนแรงหรือชอบใช้กำลังมากที่สุดใน 7 จังหวัดแรก	21
4	แสดงลักษณะพฤติกรรมความรุนแรงของคนในครอบครัว	22
5	แสดงวิธีแก้ปัญหาและการหาทางออกจากความรุนแรงในครอบครัว	22
6	แสดงสาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว	23
7	แสดงช่วงอายุผู้ถูกกระทำความรุนแรง	23
8	แสดงประเภทผู้ถูกกระทำความรุนแรงและจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศ	24
9	แสดงวิธีดำเนินการเมื่อพบเห็นคู่สามีภริยาทะเลาะตบตีกัน	24
10	แสดงการรับทราบแหล่งขอรับการช่วยเหลือและแหล่งรับแจ้งเหตุของคนในชุมชน	25
11	แสดงหน่วยงานและบุคคลที่เข้าไปช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรง	25
12	แสดงการลดระดับความรุนแรงในครอบครัวอันเนื่องมาจากการดำเนินงานของท้องถิ่นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ปี 2557)	26
13	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	28
14	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบกรณีร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2558 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	28
15	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	34
16	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ ระหว่างปี 2553 – 2558 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	34
17	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 – 2558 จากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	35
18	แสดงสาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	37
19	แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	38
20	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	39

บทสรุปผู้บริหาร

การรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว สำหรับตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2558 เป็นการนำเสนอภาพรวมการกระทำความรุนแรงในครอบครัวของประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นไปตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานที่แสดงจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ รายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง โดยรายงานฉบับนี้มีเนื้อหาหลัก 3 ส่วน ได้แก่

<u>ส่วนที่ 1</u> ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2558 ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลตำรวจ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มูลนิธิเพื่อนหญิง มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ จากข้อมูลที่รวบรวมดังกล่าวเป็นลักษณะการให้บริการความช่วยเหลือ การประสานความร่วมมือ หรือมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง เช่น จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาล จำนวน 523 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 23,977 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเด็กถูกกระทำความรุนแรง จำนวน 10,712 ราย (ร้อยละ 44.68) ส่วนสตรีถูกกระทำความรุนแรง จำนวน 13,265 ราย (ร้อยละ 55.32) เฉลี่ยเด็กและสตรีถูกกระทำความรุนแรง 66 ราย/วัน จากข้อมูลสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาล ที่อยู่ในสังกัด 8 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 1,670 ราย ในจำนวนนี้ สตรีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ถูกกระทำความรุนแรงโดยถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุดจำนวน 1,095 ราย โดยถูกกระทำจากคู่สมรสมากที่สุด จำนวน 561 ราย ส่วนเด็กถูกกระทำความรุนแรง จำนวน 253 ราย โดยถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุดจำนวน 124 ราย นอกจากนี้ จากข้อมูลจากบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน มีเด็กและสตรีถูกกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการ จำนวนทั้งสิ้น 902 ราย ในจำนวนนี้สตรีอายุ 18 ปี ขึ้นไปถูกกระทำมากที่สุด จำนวน 683 ราย (ร้อยละ 75.72)

<u>ส่วนที่ 2</u> ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน ได้แก่ (1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวในปี 2558 ทั้งสิ้น 256 คดี จำนวนร้องทุกข์ 204 คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 29 คำสั่ง (2) สำนักงานอัยการสูงสุดมีคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวฯ จำนวน 195 เรื่อง เป็นคดีที่อัยการสั่งฟ้องต่อศาลจำนวน 178 คดี สั่งไม่ฟ้อง 5 คดี ส่วนคดีที่อัยการสั่งยุติคดีหรือยอมความ จำนวน 12 เรื่อง และคดีที่เข้าสู่ชั้นศาล 25 เรื่อง ใช้มาตราการตามมาตรา 10 จำนวน 10 เรื่อง ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 3 เรื่อง และยอมความ จำนวน 12 เรื่อง และ (3) สำนักงานศาลยุติธรรมมีคดีฟ้องต่อศาลโดยตรง จำนวน 74 คดี

2.2 ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่บันทึกในปี 2558 มีจำนวนทั้งสิ้น 969 ราย ซึ่งจังหวัดที่มีการบันทึกในระบบมากที่สุด 5 จังหวัดแรก ได้แก่ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี พัทลุง ราชบุรี และนครสวรรค์ ทั้งนี้ จังหวัดที่มีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามามาก เนื่องจากในจังหวัดมีสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง จึงมีการบันทึกข้อมูลเข้ามามาก บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อย เนื่องจากมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยจริง หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

2.3 ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2558 มีการให้ความช่วยเหลือจำนวนทั้งสิ้น 2,454 ครั้ง ใน 1 รายกรณี อาจได้รับความช่วยเหลือมากกว่า 1 ครั้ง/ประเภท โดยจัดให้ผู้ถูกกระทำได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุดคือ จำนวน 644 ราย รองลงมาคือการเข้าระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ จำนวน 564 ราย ความช่วยเหลืออื่น ๆ จำนวน 399 ราย เช่น ไกล่เกลี่ยทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ/ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จัดให้ผู้ถูกกระทำเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ จำนวน 393 ราย การจัดให้ผู้ถูกกระทำร้องทุกข์ หากผู้ถูกกระทำประสงค์จะดำเนินคดีตามกฎหมายจำนวน 366 ราย และการเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 88 ราย

<u>ส่วนที่ 3</u> บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2559

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เช่น พัฒนาระบบฐานข้อมูล พัฒนาระบบงานปรับเปลี่ยนกระบวนการดำเนินงาน บูรณาการดำเนินงานกับเครือข่าย และสร้างต้นแบบในการทำงานในมิติพื้นที่

รายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2558

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง ดังนี้

1) จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
2) จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
3) จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล
4) จำนวนการยอมความ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงดังกล่าว ได้จัดทำรายงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภามาแล้วรวม 6 ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงของประเทศไทย และตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2551 – 2552 2553 2554 2555 2556 และ 2557 ตามลำดับ สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นฉบับที่ 7 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

<u>ส่วนที่ 1</u> รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 ซึ่งรวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

<u>ส่วนที่ 2</u> รายงานความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2558 ได้แก่

- ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ ซึ่งรวบรวมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม
- ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งรวบรวมโดยศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ
- ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

<u>ส่วนที่ 3</u> บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2559

ส่วนที่ 1
รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2558 จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
7) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
8) มูลนิธิเพื่อนหญิง
9) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี
10) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล
11) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์
12) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน บางหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลเป็นช่วงปีงบประมาณ (ตุลาคม 2557 – กันยายน 2558) และบางหน่วยงานจัดเก็บเป็นรายปี (มกราคม – ธันวาคม 2558) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานข้อมูลสถิติเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงและเข้ารับบริการศูนย์พึ่งได้ตามโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 523 แห่ง ในช่วงเดือนตุลาคม 2557 - กันยายน 2558 (ข้อมูล ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2558) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ปี	โรงพยาบาล (แห่ง)	เด็กที่ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนเด็กและสตรี (ราย)	เฉลี่ยการถูกทำร้าย (ราย/วัน)
2550	250	9,598	9,469	19,067	**52**
2551	582	13,036	13,595	26,631	**73**
2552	617	12,359	11,140	23,499	**64**

ปี	โรงพยาบาล (แห่ง)	เด็กที่ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนเด็กและสตรี (ราย)	เฉลี่ยการถูกทำร้าย (ราย/วัน)
2553	750	13,190	12,554	25,744	**70**
2554	578	11,491	11,074	22,565	**62**
2555	507	9,703	10,869	20,572	**56**
2556	631	19,229	12,637	31,866	**87**
2557	426	6,333	7,666	13,999	**38**
2558	523	10,712	13,265	23,977	**66**

หมายเหตุ : ปัจจุบันการขยายบริการศูนย์พึ่งได้ให้ครอบคลุมโรงพยาบาลทุกแห่งในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารสุข จำนวน 896 แห่ง (โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.)/โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) = 116 แห่ง และ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) = 780 แห่ง)

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โดยในปี 2558 มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ จำนวน 23,977 ราย หรือ 66 ราย/วัน ในจำนวนนี้ เป็นเด็ก จำนวน 10,712 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.68 ส่วนสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงมีจำนวน 13,265 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.32

ตารางที่ 2 แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ประเภท	จำนวน
ทางกาย	**2,470**
ทางเพศ (ใน 1 การกระทำความรุนแรงมีมากกว่า 1 ประเภท)	**6,740**
1. มีการสัมผัสร่างกาย	
1) กระทำชำเรา	
- สอดใส่ทางช่องคลอด	4,881
- สอดใส่ทางทวารหนัก	221
- Oral (ร่วมเพศทางปาก)	159
- ใช้วัตถุอื่น ๆ ร่วมด้วย	45
2) อนาจาร	798
3) อื่นๆ	520
2. ไม่มีการสัมผัสร่างกาย	
1) ให้เด็กแสดงหรือดูภาพ/วีดีโอลามก	19
2) การให้เด็กเปิดเผยของสงวน	19
3) การเปิดเผยของสงวนให้เด็กดู	27
4) อื่น ๆ	51
ทางจิตใจ	**638**
การละเลยทอดทิ้ง	**673**
ล่อลวง/บังคับแสวงประโยชน์	**255**
รวม	**10,776**

ที่มา : สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 22 กรกฎาคม 2558

จากตารางที่ 2 แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 10,776 ราย รายละเอียดมีดังนี้

1. ถูกกระทำทางกาย จำนวน 2,470 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.92
2. ถูกกระทำทางเพศ จำนวน 6,740 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.55 ซึ่งใน 1 การกระทำความรุนแรงมีมากกว่า 1 ประเภทการกระทำ ได้แก่
   - มีการสัมผัสร่างกาย จำนวน 6,624 ราย ได้แก่ การถูกกระทำชำเรา จำนวน 5,306 ราย (สอดใส่ทางช่องคลอด สอดใส่ทางทวารหนัก Oral (ร่วมเพศทางปาก) และการใช้วัตถุอื่น ๆ ร่วมด้วย) รองลงมา ได้แก่ การทำอนาจาร จำนวน 798 ราย และอื่น ๆ จำนวน 520 ราย
   - ไม่มีการสัมผัสร่างกาย จำนวน 116 ราย ได้แก่ การให้เด็กแสดงหรือดูภาพ/วีดีโอลามก การให้เด็กเปิดเผยของสงวน การเปิดเผยของสงวนให้เด็กดู และอื่น ๆ
3. ถูกกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 638 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.92
4. ถูกละเลยทอดทิ้ง จำนวน 673 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.24
5. ถูกล่อลวง/บังคับแสวงประโยชน์ จำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.37

ตารางที่ 3 แสดงประเภทของการกระทำรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ประเภท	จำนวน
ทางกาย	**8,915**
ทางเพศ (ใน 1 การกระทำความรุนแรงมีมากกว่า 1 ประเภท)	**2,994**
สัมผัสร่างกาย	
1) กระทำชำเรา	
- สอดใส่ทางช่องคลอด	2,332
- สอดใส่ทางทวารหนัก	83
- Oral (ร่วมเพศทางปาก)	78
- ใช้วัตถุอื่น ๆ ร่วมด้วย	18
2) อนาจาร	296
3) อื่น ๆ	187
ทางจิตใจ	**896**
การละเลยทอดทิ้ง	**389**
ล่อลวง/บังคับแสวงประโยชน์	**77**
รวม	**13,271**

หมายเหตุ : การพัฒนาฐานข้อมูลตั้งแต่ปี 2545 – 2547 แบ่งประเภทความรุนแรงต่อเด็กและสตรีออกเป็น 4 ประเภท คือ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ เพศ และด้านสังคม ต่อมาในปี 2558 เปลี่ยนด้านสังคมเป็นการถูกละเลยทอดทิ้ง และได้เพิ่มความรุนแรงเป็น 5 ประเภท ในปี 2551 โดยเพิ่ม การล่อลวงบังคับแสวงผลประโยชน์ ซึ่งมักเกิดขึ้นในเด็กส่วนมาก เช่น การบังคับเด็กขอทาน ส่วนในเด็กผู้หญิง พบมากในประเด็นการค้ามนุษย์ เป็นต้น

จากตารางที่ 3 แสดงประเภทของการกระทำรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 13,271 ราย รายละเอียดมีดังนี้

1. ถูกกระทำทางกาย จำนวน 8,915 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.18
2. ถูกกระทำทางเพศ จำนวน 2,994 ราย (ใน 1 การกระทำความรุนแรงมีมากกว่า 1 ประเภท) คิดเป็นร้อยละ 22.56 ซึ่งถูกกระทำทางเพศโดยการสัมผัสร่างกาย ได้แก่
   - กระทำชำเรา จำนวน 2,511 ราย (สอดใส่ทางช่องคลอด สอดใส่ทางทวารหนัก Oral (ร่วมเพศทางปาก) ใช้วัตถุอื่น ๆ ร่วมด้วย)
   - อนาจาร จำนวน 296 ราย
   - อื่น ๆ จำนวน 187 ราย
3. ถูกกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 896 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.75
4. ถูกละเลยทอดทิ้ง จำนวน 389 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.93
5. ถูกล่อลวง/บังคับแสวงประโยชน์ จำนวน 77 ราย 0.58

ตารางที่ 4 แสดงประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ประเภทผู้กระทำ	จำนวน
พ่อ	572
แม่	348
พ่อ/แม่เลี้ยง	393
พ่อ/แม่บุญธรรม	150
ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ	197
พี่น้อง/ญาติ	669
แฟน	3,983
เพื่อน	927
เพื่อนร่วมงาน	160
เพื่อนบ้าน	891
ครู	295
พระ/นักบวช	68
นายจ้าง	178
คนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า	961
อื่น ๆ	1,326
รวม	**11,118**

หมายเหตุ : ใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน

แผนภูมิที่ 1 แสดงประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุดใน 7 อันดับแรก

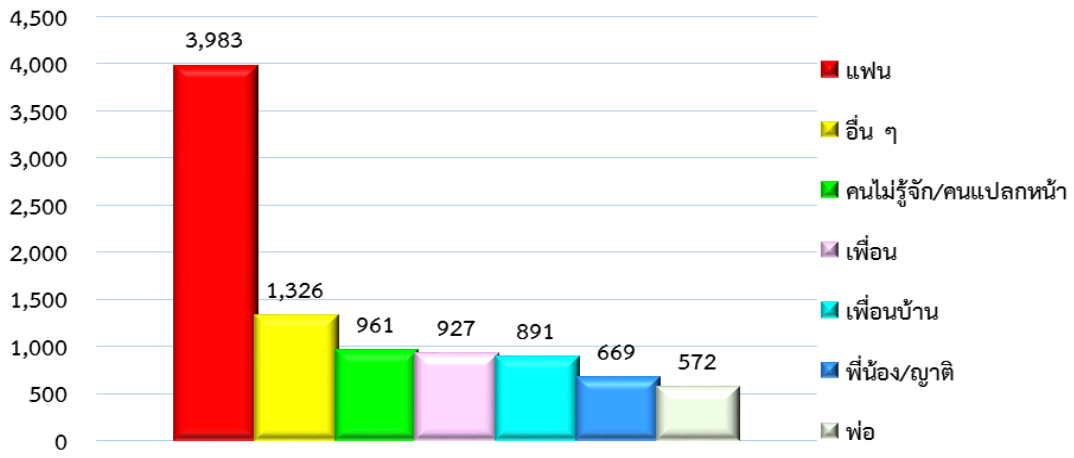

ตารางที่ 4 และแผนภูมิที่ 1 แสดงประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 11,118 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน พบว่า แฟนกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 3,983 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.82 รองลงมา คือ อื่น ๆ ซึ่งไม่ระบุ จำนวน 1,326 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.93 และ คนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า จำนวน 961 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.64

ตารางที่ 5 แสดงประเภทผู้กระทำรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ประเภทผู้กระทำ	จำนวน
คู่สมรส	4,953
แฟน	2,970
เพื่อน	798
ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ	24
พ่อ	161
แม่	131
พ่อ/แม่เลี้ยง	130
พ่อ/แม่บุญธรรม	19
ลูกชาย/ลูกสาว/ลูกเลี้ยง	358
พี่น้อง/ญาติ	729
เพื่อนบ้าน	599
นายจ้าง	131
ลูกจ้าง	18
ครู	21
พระ/นักบวช	28
คนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า	647
อื่น ๆ	1,805
รวม	**13,522**

หมายเหตุ : ใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน

แผนภูมิที่ 2 แสดงประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุดใน 7 อันดับแรก

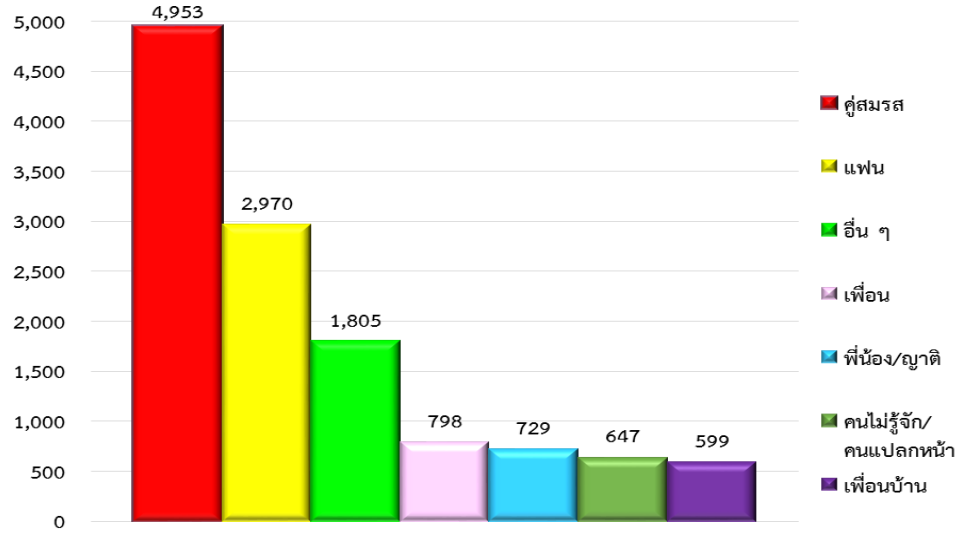

ตารางที่ 5 และแผนภูมิที่ 2 แสดงประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 13,522 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน พบว่า คู่สมรส กระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 4,953 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.63 รองลงมา คือ แฟน จำนวน 2,970 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.96 และ อื่น ๆ ซึ่งไม่ระบุ จำนวน 1,805 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.35

ตารางที่ 6 แสดงสาเหตุของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

สาเหตุ	เด็ก	สตรี
ใช้สารกระตุ้น	2,127	2,931
สัมพันธภาพในครอบครัว	988	5,573
สภาพแวดล้อม	5,736	2,381
ปัญหาเศรษฐกิจ	410	1,458
ปัญหาสุขภาพกาย	207	450
ปัญหาสุขภาพจิต	492	466
อื่น ๆ	896	643
รวม	**10,856**	**13,902**

หมายเหตุ : - ใน 1 เหตุการกระทำความรุนแรงมีสาเหตุการกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 สาเหตุ

- ได้มีการปรับปรุงโปรแกรมฐานข้อมูลในปี 2551 และในปี 2552 ได้ปรับคำนิยามและจัดกลุ่มผู้กระทำความรุนแรง รวมทั้งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำรุนแรงออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 7 กลุ่ม ได้แก่

1. การใช้สารกระตุ้น ได้แก่ การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติดอื่น ๆ
2. สัมพันธภาพในครอบครัว ได้แก่ การนอกใจ ทะเลาะ หึงหวง ฯลฯ
3. สภาพแวดล้อม ได้แก่ สื่อลามกต่าง ๆ ความใกล้ชิด โอกาสเอื้ออำนวย
4. ปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาความยากจน การว่างงาน
5. ปัญหาสุขภาพกาย ได้แก่ การเจ็บป่วยเรื้อรัง ความพิการทางด้านร่างกาย ฯลฯ
6. ปัญหาสุขภาพจิต ได้แก่ ความเครียด การเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช
7. อื่น ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์โดยความสมัครใจของวัยรุ่น (พ่อแม่ต้องการแจ้งความ จึงส่งเด็กมาตรวจร่างกาย) เป็นต้น

ตารางที่ 6 แสดงสาเหตุของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ ในเด็ก จำนวน 10,856 ราย และในสตรี จำนวน 13,902 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการกระทำความรุนแรงมีสาเหตุการกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 สาเหตุ พบว่า สาเหตุของความรุนแรงจากจากสภาพแวดล้อมมากที่สุด จำนวน 5,736 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.84 รองลงมา คือ การใช้สารกระตุ้น จำนวน 2,127 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.59 และสัมพันธภาพในครอบครัว จำนวน 988 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.10 ในขณะที่สตรีที่มาขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้ 3 อันดับแรก พบว่า สาเหตุของความรุนแรงมากจากเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 5,573 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.09 รองลงมา คือ การใช้สารกระตุ้น จำนวน 2,931 คิดเป็นร้อยละ 21.08 และสภาพแวดล้อม จำนวน 2,381 คิดเป็นร้อยละ 17.13

2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลหลวงทวีศักดิ์ โรงพยาบาลเวชการรุณย์รัศมิ์ โรงพยาบาลลาดกระบัง โรงพยาบาลราชพิพัฒน์ และโรงพยาบาลสิรินธร ในช่วงเดือนตุลาคม 2557 – กันยายน 2558 ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ถูกกระทำ	อายุ/เพศ										รวม		รวมทั้งสิ้น
	ต่ำกว่า 15 ปี				15 – 18 ปี				18 ปีขึ้นไป				
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		หญิง				
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	
ถูกทำร้ายร่างกาย													
- คู่สมรส	-	-	1	-	1	-	13	1	509	36	524	37	**561**
- บิดา	9	1	13	-	3	-	3	-	2	-	30	1	**31**
- บิดาเลี้ยง	2	-	1	-	-	-	2	-	-	-	5	-	**5**
- มารดา	6	-	3	-	1	-	-	-	1	-	11	-	**11**
- มารดาเลี้ยง	0	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2	-	**2**
- ญาติ	5	-	3	-	-	-	9	1	66	3	83	4	**87**
- เพื่อน/คนรู้จัก	29	-	10	-	21	-	14	-	174	5	248	5	**253**
- คนแปลกหน้า	18	-	4	1	36	-	14	-	64	2	136	3	**139**
- นายจ้าง	-	-	1	-	3	-	-	-	4	-	8	-	**8**
- แฟน	-	-	3	-	1	-	24	-	155	6	183	6	**189**
- อื่น ๆ	13	-	1	-	11	-	4	1	66	-	95	1	**96**
รวม	**82**	**1**	**40**	**1**	**77**	**-**	**83**	**3**	**1,043**	**52**	**1,325**	**57**	**1,382**
ถูกข่มขืนและหรือกระทำชำเรา													
- คู่สมรส	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	**1**
- บิดา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**-**
- บิดาเลี้ยง	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	**2**
- มารดา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**-**
- มารดาเลี้ยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**-**

ถูกกระทำ	อายุ/เพศ										รวม		รวมทั้งสิ้น
	ต่ำกว่า 15 ปี				15 – 18 ปี				18 ปีขึ้นไป				
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		หญิง				
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	
- ญาติ	1	-	3	-	-	-	-	-	1	-	5	-	**5**
- เพื่อน/คนรู้จัก	1	-	8	-	1	-	7	-	9	-	26	-	**26**
- คนแปลกหน้า	1	-	4	-	-	-	4	1	10	-	19	1	**20**
- นายจ้าง	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	2	-	**2**
- แฟน	1	-	15	-	4	-	15	-	1	1	36	1	**37**
- อื่นๆ	1	-	7	-	-	-	1	-	2	-	11	-	**11**
รวม	**7**	**-**	**37**	**-**	**5**	**-**	**29**	**1**	**24**	**1**	**102**	**2**	**104**
ถูกอนาจาร													
- คู่สมรส	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- บิดา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- บิดาเลี้ยง	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
- มารดา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- มารดาเลี้ยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- ญาติ	1	-	2	-	-	-	-	-	-	-	3	-	3
- เพื่อน/คนรู้จัก	1	-	2	-	-	-	1	-	1	-	5	-	5
- คนแปลกหน้า	-	-	1	-	-	-	-	-	2	-	3	-	3
- นายจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- แฟน	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	1
- อื่นๆ	1	-	2	-	-	-	1	-	-	-	4	-	4
รวม	**3**	**-**	**8**	**-**	**-**	**-**	**3**	**-**	**3**	**-**	**17**	**-**	**17**
เด็กถูกละเลย/ทอดทิ้ง													
- คู่สมรส	5	1	6	1	-	-	-	-	-	-	11	2	13
- บิดา	23	4	13	3	3	-	1	-	2	-	42	7	49
- ผู้ปกครอง	4	1	9	2	3	-	1	-	-	-	17	3	20
- อื่นๆ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
รวม	**33**	**6**	**28**	**6**	**6**	**-**	**2**	**-**	**2**	**-**	**71**	**12**	**83**
ถูกทอดทิ้ง/กังขัง/หน่วงเหนี่ยว/ข่มขู่													
- คู่สมรส	-	-	-	-	-	-	-	-	37	7	37	7	44
- บิดา	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	1
- บิดาเลี้ยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- มารดา	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	3	-	3
- มารดาเลี้ยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- ญาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	7	-	7	1	8
- เพื่อน/คนรู้จัก	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	3	-	3
- คนแปลกหน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- นายจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	1
- แฟน	-	-	-	-	-	-	4	-	12	-	16	-	16
- อื่นๆ	-	-	1	-	1	-	1	-	4	1	7	1	8
รวม	**-**	**-**	**1**	**-**	**2**	**-**	**5**	**1**	**67**	**8**	**75**	**9**	**84**
รวมทั้งสิ้น	**125**	**7**	**114**	**7**	**90**	**-**	**122**	**5**	**1,139**	**61**	**1,590**	**80**	**1,670**

จากข้อมูลในตารางที่ 7 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวและเข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในปี 2558 จำนวนทั้งสิ้น 1,670 ราย ในจำนวนนี้เป็นชาวไทย จำนวน 1,590 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 239 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.31 อายุระหว่าง 15 - 18 ปี จำนวน 212 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.70 และเป็นสตรีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 1,139 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.20 และในจำนวนผู้ถูกกระทำทั้งหมด มีชาวต่างชาติ จำนวน 80 ราย เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.83 อายุระหว่าง 15 – 18 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.30 และเป็นสตรีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.65

สำหรับประเภทของการถูกกระทำมากที่สุดใน 3 อันดับ ได้แก่ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 1,382 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.75 รองลงมา คือ ถูกข่มขืนและหรือกระทำชำเรา จำนวน 104 คิดเป็นร้อยละ 6.23 และถูกทอดทิ้ง/กังขัง/หน่วงเหนี่ยว/ข่มขู่ จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.03

เมื่อพิจารณาจากช่วงอายุ พบว่า สตรีอายุ 18 ปีขึ้นไป ถูกกระทำมากที่สุด จำนวน 1,200 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.86 เมื่อจารณาผู้กระทำใน 3 อันดับแรก พบว่า ถูกกระทำจากคู่สมรสมากที่สุด จำนวน 619 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.07 รองลงมา คือ ถูกกระทำจากเพื่อน/คนรู้จัก จำนวน 287 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.19 และถูกกระทำจากแฟน จำนวน 243 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.55 ของผู้ถูกทำร้ายร่างกายทั้งหมด

3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือนตุลาคม 2557 – กันยายน 2558 ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทั่วไปที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

การให้บริการ	จำนวนผู้ขอรับบริการ (ราย)
1. ผู้ถูกทารุณ	
- ในครอบครัว/ที่อยู่อาศัยของตนเอง	1
- ในโรงเรียน	1
- ในครอบครัว/ที่อาศัย (ที่พักอาศัยของบุคคลอื่น)	3
- ในสถานที่จ้างงาน	-
รวม	**5**
2. ผู้ถูกละเมิดสิทธิ	
2.1 ถูกข่มขืน	
- ในครอบครัว/ที่อยู่อาศัยของตนเอง	1
- ในโรงเรียน	-
- ในครอบครัว/ที่อยู่อาศัย (ที่พักอาศัยของบุคคลอื่น)	-
- ในสถานที่จ้างงาน	-

การให้บริการ	จำนวนผู้ขอรับบริการ (ราย)
2.2 ถูกปลุกปล้ำ/อนาจาร	
- ในครอบครัว/ที่อยู่อาศัยของตนเอง	1
- ในโรงเรียน	-
- ในครอบครัว/ที่อาศัย (ที่พักอาศัยของบุคคลอื่น)	-
- ในสถานที่จ้างงาน	-
2.3 ถูกทอดทิ้ง	
- ถูกปล่อยปละละเลย	71
- กำพร้า/ถูกทอดทิ้ง	176
รวม	**249**
3. การปฏิบัติงาน สอบถามปากคำในชั้นสอบสวน/ สืบพยานในชั้นศาล : กรณีเด็กเป็นผู้เสียหาย	
- คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	4
- คดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	4
- คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	7
- คดีละเมิดทางเพศ	15
รวม	**30**
รวมทั้งสิ้น	**284**

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทั่วไปที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้เข้ารับบริการที่ถูกกระทำความรุนแรงจำนวนทั้งสิ้น 284 ราย จำแนกออกเป็น

- จำนวนผู้ถูกทารุณ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.76 ปรากฏในครอบครัว/ที่อยู่อาศัย (ที่พักอาศัยของบุคคลอื่น) มากที่สุด จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.06 รองลงมา คือ ในครอบครัว/ที่อยู่อาศัยของตนเอง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.35 และในโรงเรียน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.35 ของจำนวนผู้ถูกทารุณทั้งหมด

- จำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิ 249 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.68 พบว่า มีการถูกทอดทิ้งมากที่สุด จำนวน 247 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.98 รองลงมา คือ การข่มขืน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.35 และถูกปลุกปล้ำ/อนาจาร จำนวน 1 ราย หรือร้อยละ 0.35 ของจำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิทั้งหมด

- การปฏิบัติงาน สอบถามปากคำในชั้นสอบสวน/สืบพยานในชั้นศาล : กรณีที่เด็กเป็นผู้เสียหาย จำนวน 30 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.56 พบว่า มีคดีเกี่ยวกับการละเมิดทางเพศ จำนวน 15 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.28 รองลงมา คือ คดีเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 7 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.46 คดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.41 และคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 4 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.41 ของจำนวนคดีในชั้นศาลทั้งหมด

4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โรงพยาบาลตำรวจ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการโรงพยาบาลตำรวจ ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558 ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ

ความสัมพันธ์	จำนวน/กรณี	ร้อยละ
สามี	61	69.31
ภรรยา	1	1.14
แม่/แม่เลี้ยง/แม่บุญธรรม	3	3.40
พ่อ/พ่อเลี้ยง/พ่อบุญธรรม	5	5.68
บุตรชาย	2	2.27
บุตรหญิง	1	1.14
บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว (อา น้องชาย พี่เขย หลานชาย)	11	12.50
ปู่ตา	-	-
ย่ายาย	1	1.14
ไม่ระบุ	1	1.14
ครู	1	1.14
เพื่อน	1	1.14
รวม	**88**	**100.00**

หมายเหตุ : ใน 1 รายอาจมีผู้กระทำมากกว่า 1 คน

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จำนวน 88 ราย ซึ่งใน 1 รายอาจมีผู้กระทำได้มากกว่า 1 คน พบว่า สามีทำร้ายมากที่สุด จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.31 รองลงมา คือ บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว (อา น้องชาย พี่เขย หลานชาย) จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 และพ่อ/พ่อเลี้ยง/พ่อบุญธรรม จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.68

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวแบ่งตามช่วงอายุที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
แรกเกิด – 6 ปี	4	4.60
7 -12 ปี	4	4.60
13 - 17 ปี	2	2.30
18 - 30 ปี	31	35.63
31 - 40 ปี	25	28.73
41 - 50 ปี	12	13.79
51 - 60 ปี	3	3.45
61 ปี ขึ้นไป	6	6.90
รวม	**87**	**100.00**

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว แบ่งตามช่วงอายุที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 87 ราย ใน 3 อันอับแรก พบว่า บุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.63 รองลงมา คือ อยู่ในช่วงอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.73 และช่วงอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.49 ของจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 11 แสดงลักษณะการกระทำความรุนแรงต่อบุคคลในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ

ลักษณะการกระทำ	จำนวน/กรณี	ร้อย
ทำร้ายร่างกาย	87	96.67
ถูกล่วงละเมิดทางเพศ/อนาจาร	3	3.33
รวม	**90**	**100.00**

หมายเหตุ : ใน 1 รายอาจมีมากกว่า 1 ลักษณะของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

จากตารางที่ 11 แสดงลักษณะการกระทำความรุนแรงต่อบุคคลในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 90 กรณี ซึ่งใน 1 รายอาจมีมากกว่า 1 ลักษณะของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พบว่า เป็นการทำร้ายร่างกายมากที่สุด จำนวน 87 กรณี คิดเป็นร้อยละ 96.67 และถูกล่วงละเมิดทางเพศ/อนาจาร จำนวน 3 กรณี คิดเป็นร้อยละ 3.33

ตารางที่ 12 แสดงสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุ การกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บ้านตนเอง	55	63.21
สาธารณะ	6	6.90
ร้านอาหาร/ผับ	-	-
ห้องเช่า/ห้องพัก	16	18.40
สถานที่ทำงาน	2	2.30
บ้านเพื่อน	-	-
อื่น ๆ เช่น วัด รถยนต์ โรงเรียน โรงแรม	7	8.04
ไม่ระบุ	1	1.15
รวม	**87**	**100.00**

จากตารางที่ 12 แสดงสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุ การกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 87 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า สถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด เกิดเหตุในบ้านตนเอง จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.21 รองลงมา คือ เกิดเหตุในห้องเช่า/ห้องพัก จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.40 และอื่น ๆ เช่น วัด รถยนต์ โรงเรียน โรงแรม จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.04 ราย ของจำนวนสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และผู้พิการ ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) ในเดือนตุลาคม 2557 – กันยายน 2558 ดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนเด็ก สตรี และผู้พิการ ที่ถูกกระทำความรุนแรงที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC)

ผู้ถูกกระทำความรุนแรง	จำนวน (ราย)
เด็ก	828
สตรี	1,053
ผู้พิการ	11
รวม	**1,892**

จากตารางที่ 13 แสดงจำนวนเด็ก สตรี และผู้พิการ ที่ถูกกระทำความรุนแรงที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) จำนวน 1,892 ราย พบว่า สตรีถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 1,053 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.66 รองลงมา คือ เด็ก จำนวน 828 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.76 และผู้พิการ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.58

6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือนตุลาคม 2557 - กันยายน 2558 ดังนี้

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือนตุลาคม 2557 - กันยายน 2558

ผู้ถูกระทำความรุนแรง	จำนวน (ราย)
เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ถูกทารุณกรรมทางร่างกาย	183
บุคคลที่ถูกกระทำความรุนแรง (อายุ 18 ปีขึ้นไป)	
- ชาย	36
- หญิง	683
รวม	**902**

จากตารางที่ 14 แสดงจำนวนเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือนตุลาคม 2557 - กันยายน 2558 จำนวนทั้งสิ้น 902 ราย พบว่า เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ถูกทารุณกรรมทางร่างกาย จำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.29 และบุคคลที่ถูกระทำความรุนแรง อายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 719 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.71 ในจำนวนนี้เป็นเพศหญิง จำนวน 683 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.72 และเพศชาย จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.99

7) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558 รายละเอียดมีดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2558

ประเภทปัญหา	เดือน												รวมปัญหา
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
1. กฎหมาย	2	3	1	-	3	3	3	2	-	2	-	1	**20**
2. ครอบครัว	1	1	1	-	-	1	1	2	-	1	1	-	**9**
3. การประกอบอาชีพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**-**
4. สุขภาพกาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**-**
5. สุขภาพจิต	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	1	**3**
6. การศึกษา	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	**1**
7. หนี้สิน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**-**
8. ความพิการ	-	-	-	-	-	1	-	2	-	1	-	-	**4**
9. ยาเสพติด	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	**2**
10. ผู้สูงอายุ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**-**
11. สวัสดิการสังคม *	5	7	3	8	4	8	-	9	4	7	4	2	**61**
12. ปัญหาทั่วไป	1	1	4	5	-	-	-	-	2	-	-	1	**14**
รวม	**9**	**13**	**9**	**13**	**8**	**14**	**5**	**15**	**7**	**11**	**5**	**5**	**114**

หมายเหตุ : * ลักษณะปัญหาสวัสดิการสังคม เงินสงเคราะห์ครอบครัวเพื่อเป็นค่าครองชีพ ทุนประกอบอาชีพ ต้องการทำอาชีพเสริมหารายได้ ต้องการหางานทำ สิทธิในการรักษาของผู้ป่วยโรคไต ไม่สามารถมีบุตรได้ต้องการรับบุตรบุญธรรม ไม่มีบัตรประชาชน ขอรับสลากกินแบ่งรัฐบาล ประสานเรื่องบ้านพักคนชรา

จากตารางที่ 15 แสดงจำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2558 จำแนกตามประเภทปัญหา จำนวนทั้งสิ้น 114 ราย ปัญหาของผู้รับการปรึกษามากที่สุด ได้แก่ ปัญหาสวัสดิการสังคม จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.51 รองลงมา คือ ปัญหากฎหมาย จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.54 และปัญหาทั่วไป จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.28

8) มูลนิธิเพื่อนหญิง

มูลนิธิเพื่อนหญิง ได้รายงานข้อมูลผู้ขอความช่วยเหลือ ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558 มีผู้มาขอรับบริการทั้งสิ้นจำนวน 520 ราย โดยแบ่งประเภทกรณีรับคำปรึกษาที่เกิดขึ้น ดังนี้

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนผู้มาขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558

กรณีปัญหา	จำนวน
1. กรณีความรุนแรงในครอบครัว (1 เคสมีหลายกรณี)	
- ทำร้ายร่างกาย ตบตี ตั้งแต่ระดับเล็กน้อย – สาหัส	129
- ทอดทิ้ง ไม่รับผิดชอบ	50
- นอกใจคู่ครอง	45
- ถูกด่าทอ พูดจาดูถูก เหยียดหยาม	12
- พ่อแม่ไม่ยอมรับ	6
- ขอรับรองบุตร/อำนาจปกครองบุตร	21
- กักขังหน่วงเหนี่ยว	4
- ฟ้องเรียกค่าเลี้ยงดู	36
- จดทะเบียนสมรสซ้อน	15
- ฟ้องหย่าแบ่งสินสมรส	80
- แนะนำ/แจ้งสิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	16
รวม	**316**
2. กรณีความรุนแรงทางเพศ (โดยบุคคลทั่วไป)	
- ข่มขืน	34
- รุมโทรม	2
- อนาจาร เด็ก หญิงชรา	7
- พรากผู้เยาว์	14
รวม	**57**
3. กรณีความรุนแรงในครอบครัวและทางเพศ (ที่กระทำโดยบุคคลในครอบครัว)	
- ข่มขืนลูกสาว ลูกเลี้ยง	8
- ข่มขืนน้องสาว	-
- ข่มขืนภรรยา	-
- บังคับหลับนอน	-
รวม	**8**
4. กรณีท้องไม่พร้อม	
- ท้องในวัยเรียน	19
- ทำแท้ง	9
- ตั้งครรภ์ไม่พร้อม	13
รวม	**41**

กรณีปัญหา	จำนวน
5. กรณีการค้ามนุษย์	
- ถูกชักชวนโดยคนรู้จัก	-
- ถูกล่อล่วง ล่อหลอก	2
- ค้าประเวณี	2
- ค้าแรงงาน	-
รวม	**4**
6. ด้านสังคมสงเคราะห์*	**60**
7. ด้านอาชีพ	**12**
8. ด้านสุขภาพ	**22**
รวมทั้งสิ้น	**520**

หมายเหตุ : สังคมสงเคราะห์ เป็นการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น เช่น การให้เงินช่วยเหลือ สิ่งของ การฝึกอาชีพ เป็นต้น

จากตารางที่ 16 แสดงจำนวนผู้มาขอความช่วยเหลือจากมูลเพื่อนหญิง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558 จำนวนทั้งสิ้น 520 กรณี ใน 3 อันดับแรก พบว่า กรณีความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 316 กรณี คิดเป็นร้อยละ 60.77 รองลงมา คือ ด้านสังคมสงเคราะห์ จำนวน 60 กรณี คิดเป็นร้อยละ 11.54 และกรณีท้องไม่พร้อม จำนวน 41 กรณี คิดเป็นร้อยละ 7.88

9) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ได้รายงานข้อมูลผู้ขอความช่วยเหลือ ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558 มีผู้มาขอรับบริการทั้งสิ้นจำนวน 11,171 ราย โดยแบ่งประเภทของปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558

ประเภทปัญหา	จำนวน (ราย)												รวมทั้งสิ้น
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
ข่มขืน/อนาจาร	44	72	47	44	87	67	53	52	44	57	53	38	**658**
ล่อลวง/ค้าประเวณี	14	25	9	21	21	15	15	21	16	21	16	6	**200**
ทารุณกรรม/กักขัง	57	91	65	59	61	62	50	68	40	59	63	52	**727**
คนหาย	31	18	24	20	22	25	18	22	13	8	21	20	**242**
เร่ร่อนจรจัด/พลัดหลง	6	2	5	7	2	8	6	6	5	5	8	5	**65**
แรงงานไม่เป็นธรรม	2	2	2	2	11	8		1		2	1	2	**33**
ปัญหาครอบครัว	52	57	44	51	74	126	77	83	50	48	34	55	**751**
ขอความเป็นธรรม	34	21	29	27	29	35	23	23	20	20	35	12	**308**
แชท/อินเตอร์เน็ต	9	10	8	4	10	13	6	11		9	6	2	**88**
ขอความอนุเคราะห์	64	59	58	47	69	67	45	58	41	41	58	40	**647**
ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ	6	20	5	4	3	7	5	8	4	4	15	3	**84**

ประเภทปัญหา	จำนวน (ราย)												รวมทั้งสิ้น
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
ปัญหาอื่น ๆ	59	59	40	38	51	88	51	39	32	37	39	36	**569**
ปรึกษาทางโทรศัพท์	773	924	636	464	486	484	537	363	668	566	533	365	**6,799**
รวมทั้งสิ้น	**1,151**	**1,360**	**972**	**788**	**926**	**1,005**	**886**	**755**	**933**	**877**	**882**	**636**	**11,171**

จากตารางที่ 17 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณาหงสกุลระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558 รวมทั้งสิ้น จำนวน 11,171 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า เป็นการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์มากที่สุด จำนวน 6,799 ราย คิดเป็น 60.86 รองลงมา คือ ปัญหาครอบครัว จำนวน 751 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.72 และทารุณกรรม/กักขัง จำนวน 727 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.51

10) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ได้รายงานการให้การปรึกษาด้านกฎหมายและด้านสังคมสงเคราะห์ ประจำปี 2558 ที่จัดเก็บระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558 ซึ่งรวบรวมจากแบบบันทึกการให้บริการให้คำปรึกษาโดยเจ้าหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครนักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครนักกฎหมาย โดยมีการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย จำนวน 83 คน และด้านสังคมสงเคราะห์ จำนวน 63 คน รายละเอียดมีดังนี้

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนผู้ประสบปัญหาและคู่กรณีจำแนกตามเพศที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

เพศ	จำนวน (คน)	
	ผู้ประสบปัญหา	คู่กรณี
หญิง	79	5
ชาย	3	76
ไม่ระบุ	1	2
รวม	**83**	**83**

จากตารางที่ 18 แสดงจำนวนผู้ประสบปัญหาและคู่กรณีจำแนกตามเพศที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล จำนวนทั้งสิ้น 83 ราย มีดังนี้ ผู้ประสบปัญหา เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.18 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.61 และไม่ระบุเพศ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.21 ในส่วนคู่กรณี เพศชายมากที่สุด จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.56 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.03 และไม่ระบุเพศ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.41

ตารางที่ 19 แสดงรูปแบบปัญหาความรุนแรงของผู้ใช้บริการการที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

รูปแบบปัญหา	จำนวน (กรณี)
ความรุนแรงในครอบครัว	**50**
ความรุนแรงทางเพศ	**22**
- ข่มขืนกระทำชำเรา	13
- พรากผู้เยาว์	6
- กรณีอื่น ๆ คือ บังคับค้าประเวณี และมีความสัมพันธ์แล้วไม่รับผิดชอบ	3
ปัญหาอื่นๆ	**11**
รวม	**83**

จากตารางที่ 19 แสดงรูปแบบปัญหาความรุนแรงของผู้ใช้บริการการที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล รายละเอียดมีดังนี้

1. ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.24
2. ปัญหาความรุนแรงทางเพศ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.51 พบว่า ข่มขืนกระทำชำเรามากที่สุด จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.09 รองลงมา คือ พรากผู้เยาว์ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 และกรณีอื่น ๆ คือ บังคับค้าประเวณี และมีความสัมพันธ์แล้วไม่รับผิดชอบ จำนวน 3 กรณี คิดเป็นร้อยละ 13.64
3. ปัญหาอื่นๆ ซึ่งไม่ระบุรูปแบบของปัญหา จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.25

ตารางที่ 20 แสดงความต้องการของผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

ความต้องการของผู้ประสบปัญหา	จำนวน (กรณี)
ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำด้านกฎหมาย	**1**
ดำเนินคดีกับคู่กรณี	**47**
ยุติความสัมพันธ์กับคู่กรณี	**28**
- หย่า	18
- แยกกันอยู่/แยกออกจากบ้าน	2
- การแบ่งทรัพย์สิน/สินสมรส	8
เรื่องที่เกี่ยวกับบุตร	**24**
- อำนาจในการปกครองบุตร	5
- ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร	15
- รับรองบุตร/รับผิดชอบบุตร	4
- อนุเคราะห์ค่าคลอดบุตร	-
การปรับพฤติกรรมของคู่กรณี	**2**
คุ้มครองสวัสดิภาพ	**4**
อื่นๆ	**5**
รวม	**111**

หมายเหตุ : ผู้ประสบปัญหา 1 คน มีความต้องการมากกว่า 1 กรณี

จากตารางที่ 20 แสดงความต้องการของผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล จำนวน 111 กรณี ซึ่งผู้ประสบปัญหา 1 คน มีความต้องการมากกว่า 1 กรณี พบว่า ความต้องการของผู้ประสบปัญหาใน 3 อันดับแรก พบว่า การขอดำเนินคดีกับคู่กรณีมากที่สุด จำนวน 47 กรณี คิดเป็นร้อยละ 42.34 รองลงมา คือ ยุติความสัมพันธ์กับคู่กรณี (หย่า แยกกันอยู่/แยกออกจากบ้าน และการแบ่งทรัพย์สิน/สินสมรส) จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.23 และเรื่องที่เกี่ยวกับบุตร (อำนาจในการปกครองบุตร ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร รับรองบุตร/รับผิดชอบบุตร และอนุเคราะห์ค่าคลอดบุตร) จำนวน 24 กรณี คิดเป็นร้อยละ 21.62

11) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2558 มีจำนวนทั้งสิ้น 411 ราย ดังนี้

ตารางที่ 21 แสดงการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2558 ที่ขอรับบริการจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ

เดือน	ปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว (ราย)				
	ถูกสามีทุบตี ทำร้ายร่างกาย	ถูกทอดทิ้ง ไม่อุปการะเลี้ยงดู	ตั้งครรภ์ ไม่พึงประสงค์	ถูกข่มขืน/ อนาจาร	รวม
มกราคม	13	15	-	-	28
กุมภาพันธ์	9	26	2	-	37
มีนาคม	3	39	3	1	46
เมษายน	11	10	1	-	22
พฤษภาคม	-	31	-	-	31
มิถุนายน	5	19	-	-	24
กรกฎาคม	4	30	-	-	34
สิงหาคม	7	21	1	1	30
กันยายน	27	15	3	2	47
ตุลาคม	15	8	1	-	24
พฤศจิกายน	30	19	1	-	50
ธันวาคม	5	28	4	1	38
รวม	**129**	**261**	**16**	**5**	**411**

จากตารางที่ 21 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ประเภทปัญหาการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ การถูกทอดทิ้งไม่อุปการะเลี้ยงดู จำนวน 261 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.50 รองลงมา คือ ถูกสามีทุบตีทำร้ายร่างกาย จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.39 ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.89 และถูกข่มขืน/อนาจาร จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.22

12) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า โสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ซึ่งให้บริการบ้านพักฉุกเฉิน ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรีจากความรุนแรง ในปี 2558 ซึ่งพบว่า ผู้ถูกกระทำความรุนแรง มีจำนวนทั้งสิ้น 44 ราย มีรายละเอียด ดังนี้

- การกระทำความรุนแรงทั่วไป จำนวน 1 ราย ได้แก่ การถูกทำร้ายโดยมิจฉาชีพ
- การกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 43 ราย ทั้งนี้ ใน 1 รายอาจมีได้หลายกรณี ได้แก่
  - สามีทำร้ายร่างกาย จำนวน 32 ราย
  - สามีไล่ออกจากที่พักอาศัย จำนวน 1 ราย

- ตั้งครรภ์ จำนวน 6 ราย
- มารดาทำร้ายบุตร กักขัง จำนวน 2 ราย
- บุตรชายทำร้ายร่างกาย จำนวน 1 ราย
- น้องชายทำร้ายร่างกาย จำนวน 1 ราย
- สามีมีผู้หญิงอื่น จำนวน 1 ราย
- อื่น ๆ จำนวน 3 ราย

ในจำนวนนี้มีเด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาความรุนแรงในครอบครัวรวมอยู่ด้วย จำนวน 36 ราย

การให้ความช่วยเหลือครอบครัวผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่

1. ให้ที่พักชั่วคราว อาหาร ปัจจัยสี่ และฝึกอาชีพ
2. ประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเยียวยา เช่น ศูนย์ช่วยเหลือสังคม
3. การให้คำปรึกษา แนะนำ ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อคุ้มครองสิทธิจากกรณีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 รวมทั้ง การประสานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความรุนแรงในครอบครัว

13) รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ระดับดี – ดีเด่น ปี 2558

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ร่วมกับสำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัด สนับสนุนให้ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ดำเนินการทำการสำรวจสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนระดับดี – ดีเด่น ผู้ตอบแบบสำรวจในพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการอยู่ในครอบครัวเดี่ยว จำนวน 19,983 ครอบครัว หรือร้อยละ 42.49 รองลงมาอยู่ในครอบครัวขยาย (ครอบครัวที่มีพ่อ/ แม่/ ลูก/ ปู่/ ย่า/ ตา/ ยาย) จำนวน 17,653 ครอบครัว หรือร้อยละ 37.54 ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว (ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่ต้องรับภาระเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง) จำนวน 6,548 ครอบครัว หรือร้อยละ 13.93 ในขณะที่อยู่ในครอบครัวที่มีผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (เช่น ผู้ป่วยเรื้อรัง คนพิการ ผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้) มีจำนวน 1,438 ครอบครัว หรือร้อยละ 3.57 รายละเอียดดังนี้

แผนภูมิที่ 3 แสดงข้อมูลครอบครัวที่มีบุคคลอารมณ์รุนแรงหรือชอบใช้กำลังมากที่สุดใน 7 จังหวัดแรก

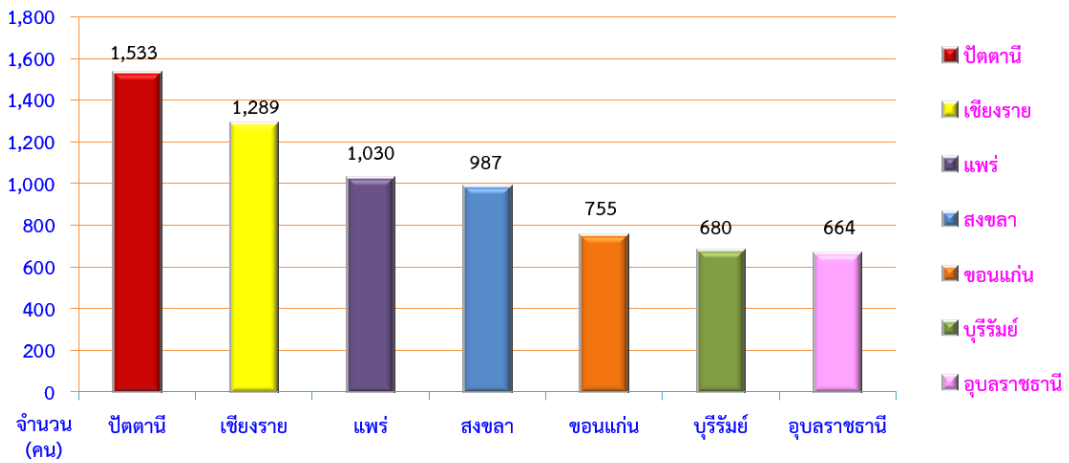

จากแผนภูมิที่ 3 แสดงข้อมูลครอบครัวที่มีบุคคลอารมณ์รุนแรงหรือชอบใช้กำลังมากที่สุดใน 7 จังหวัดแรก ได้แก่ ปัตตานี เชียงราย แพร่ สงขลา ขอนแก่น บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 4 แสดงลักษณะพฤติกรรมความรุนแรงของคนในครอบครัว

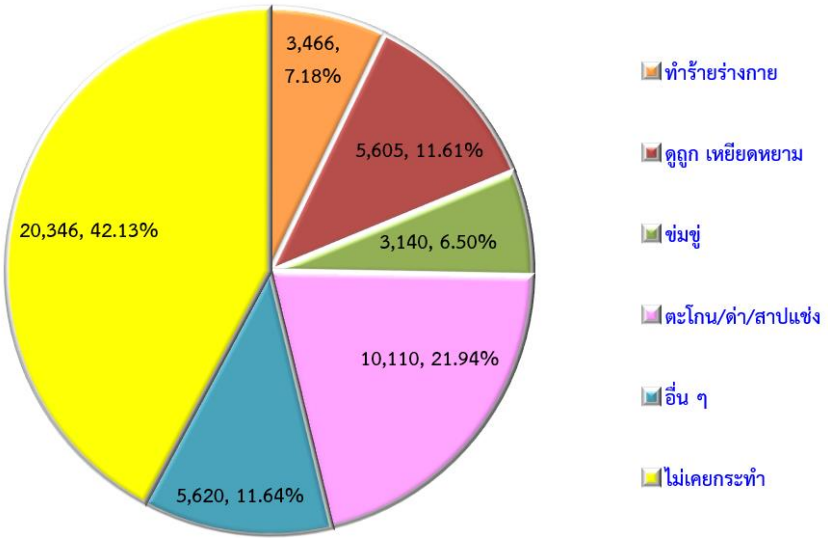

จากแผนภูมิที่ 4 แสดงลักษณะพฤติกรรมความรุนแรงของคนในครอบครัว จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยมีพฤติกรรมความรุนแรง คือ 20,346 ครอบครัว หรือร้อยละ 42.13 เป็นที่น่าสังเกตว่า พฤติกรรมความรุนแรงซึ่งได้แก่ การตะโกน ด่า สาปแช่ง มีจำนวน 10,110 ครอบครัว หรือร้อยละ 20.94 สาเหตุ อื่น ๆ มีจำนวน 5,620 ครอบครัว หรือร้อยละ 11.64 และการดูถูกเหยียดหยามว่าร้าย มีจำนวน 5,605 ครอบครัว หรือร้อยละ 11.61 ทั้งนี้ในส่วนของพฤติกรรมความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นความรุนแรงทางวาจา ยังไม่ถึงขั้นทำร้ายร่างกาย

แผนภูมิที่ 5 แสดงวิธีแก้ปัญหาและการหาทางออกจากความรุนแรงในครอบครัว

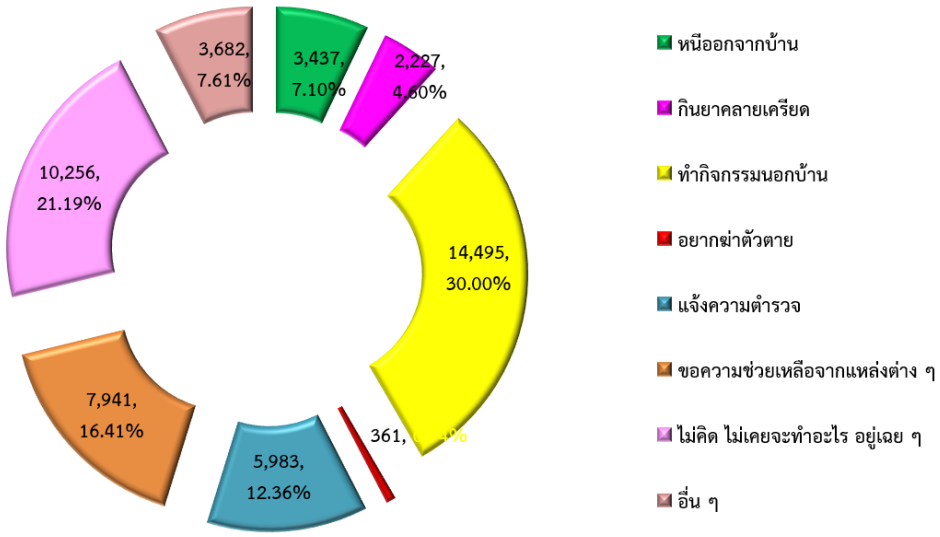

จากแผนภูมิที่ 5 แสดงวิธีแก้ปัญหาและการหาทางออกจากความรุนแรงในครอบครัว วิธีการเพื่อหาทางออกจากปัญหาที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ทำกิจกรรมนอกบ้าน จำนวน 14,495 คน หรือร้อยละ 30.00 รองลงมา คือ ไม่คิด ไม่เคยจะทำอะไร อยู่เฉย ๆ จำนวน 10,256 คน หรือร้อยละ 21.19 ขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ จำนวน 7,941 คน คิดเป็นร้อยละ 16.41 และแจ้งความตำรวจ จำนวน 5,983 คน หรือร้อยละ 12.36 อย่างไรก็ตาม การทำกิจกรรมนอกบ้าน และการไม่คิดไม่เคยจะทำอะไร อยู่เฉย ๆ เป็นวิธีการที่ยังไม่สามารถทำให้หลุดพ้นจากความรุนแรง หรือเข้าถึงการให้ความช่วยเหลือ

แผนภูมิที่ 6 แสดงสาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

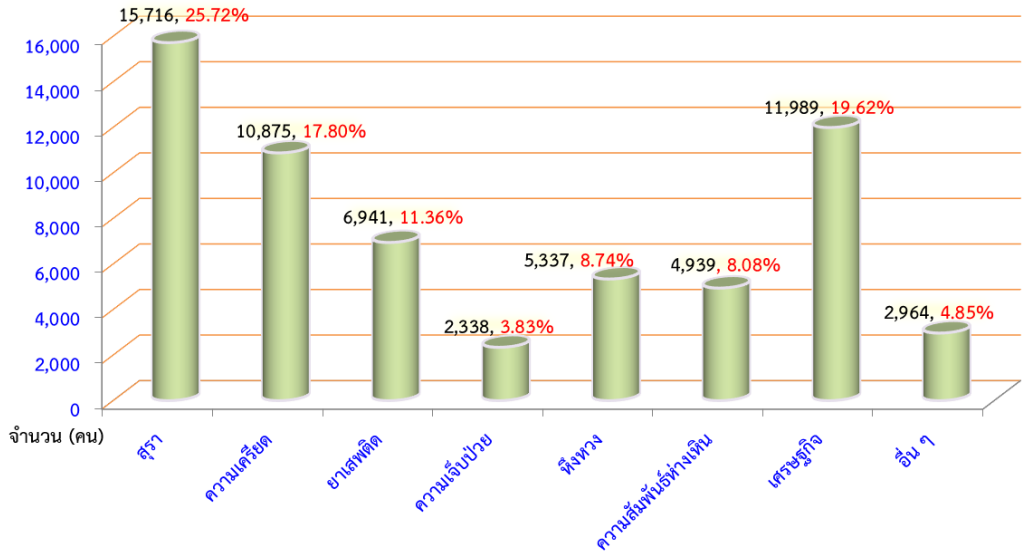

จากแผนภูมิที่ 6 แสดงสาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สาเหตุส่วนใหญ่เป็นเรื่อง สุรา คือ ร้อยละ 25.72 รองลงมาคือ เรื่อง เศรษฐกิจ เช่น ไม่ให้เงินใช้ รายจ่ายมากกว่ารายได้ ร้อยละ 19.62 ความเครียด ร้อยละ 17.80 และยาเสพติด ร้อยละ 11.36 เมื่อวิเคราะห์แล้ว พบว่า สาเหตุลำดับแรก ๆ ที่สำคัญ คือ การเสพสิ่งเสพติด (สุรา ยาเสพติด) ปัญหาเศรษฐกิจ และความเครียดซึ่งส่วนหนึ่งมาจากปัญหาเศรษฐกิจ มาตรการในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาจึงควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการจัดการกับสาเหตุข้างต้น โดยคำนึงถึงประเด็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจในครอบครัวซึ่งเป็นรากเหง้าของปัญหาด้วย

แผนภูมิที่ 7 แสดงช่วงอายุผู้ถูกกระทำความรุนแรง

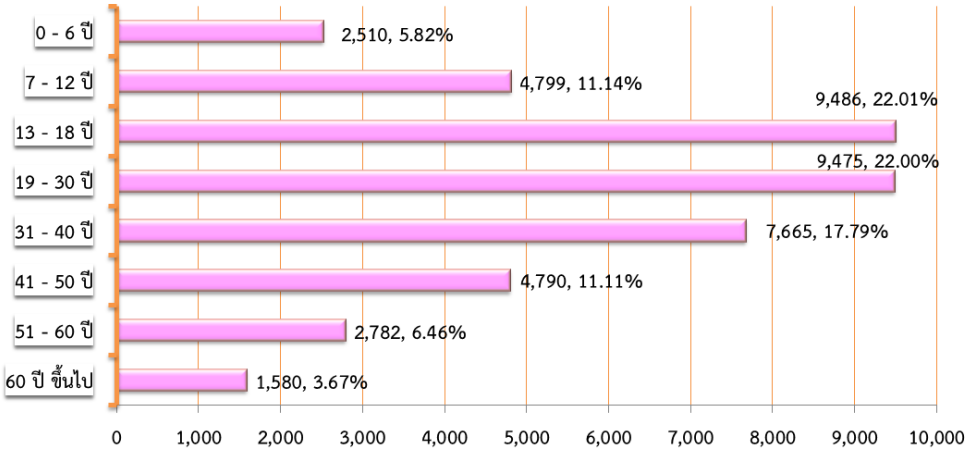

จากแผนภูมิที่ 7 แสดงช่วงอายุผู้ถูกกระทำความรุนแรง ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว อยู่ระหว่าง 13 – 18 ปี มากที่สุด มีร้อยละ 22.01 เป็นช่วงที่อยู่ในวัยเยาวชน รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 19 – 30 ปี ซึ่งเป็นช่วงเยาวชนและวัยทำงาน มีร้อยละ 22.00 ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับช่วงวัยเยาวชน และช่วงอายุ 31 – 40 ปี เป็นช่วงที่อยู่ในวัยทำงานและวัยผู้ใหญ่ มีร้อยละ 17.79 นอกจากนี้ พบว่า ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในช่วงวัยแรกเกิด - 18 ปี มีร้อยละ 38.99 หรือ และช่วงอายุ 19 – 60 ปี มีร้อยละ 57.3 สำหรับในวัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) พบถูกกระทำความรุนแรงน้อยกว่าทุกช่วงวัย คือ ร้อยละ 3.66 อย่างไรก็ตาม ในแต่ละพื้นที่ อาจมีช่วงอายุที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่

แผนภูมิที่ 8 แสดงประเภทผู้ถูกกระทำความรุนแรงและจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศ

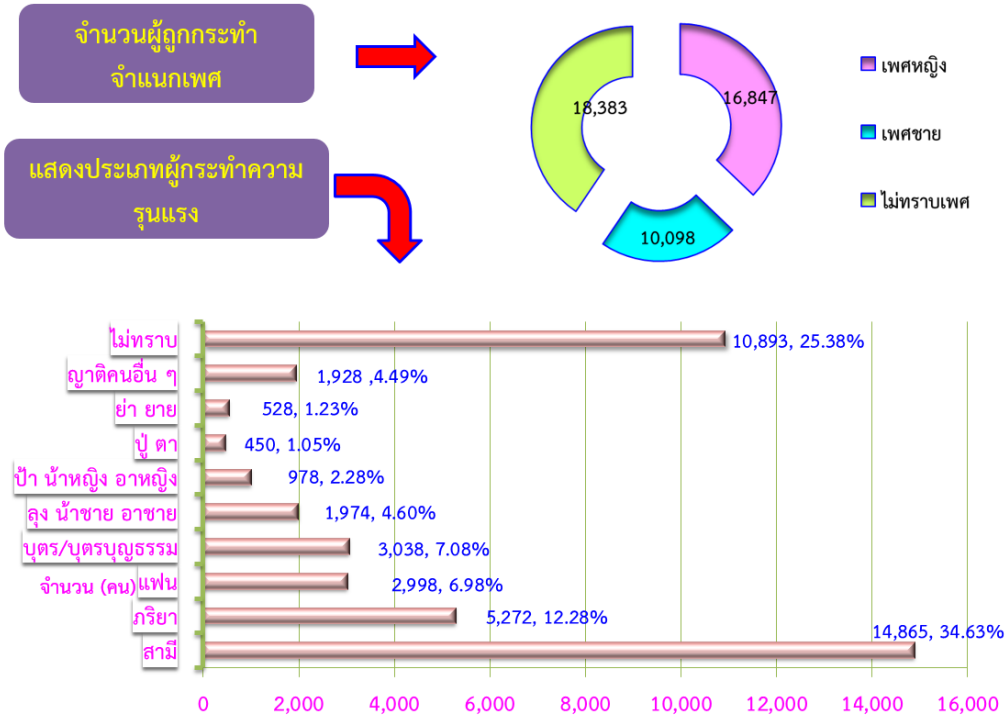

จากแผนภูมิที่ 8 แสดงประเภทผู้ถูกกระทำความรุนแรงและจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศ ผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่เป็นหญิงมีจำนวนมากกว่าชาย คือ เป็นหญิงมีจำนวนร้อยละ 37.16 และชายร้อยละ 22.27 อย่างไรก็ตามมีผู้ไม่ทราบข้อมูล ร้อยละ 40.57 ส่วนใหญ่เป็นความรุนแรงทางวาจา เช่น ตะโกน ด่า สาปแช่ง ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว กรณีผู้กระทำความรุนแรง หากไม่รวมผู้ไม่ทราบข้อมูล ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 25.38 แล้ว พบว่า เป็นกรณีที่สามีกระทำต่อภริยามากที่สุด คือ ร้อยละ 34.64 รองลงมา คือ ภริยากระทำต่อสามี ร้อยละ 12.28 และบุตร/บุตรบุญธรรม ร้อยละ 7.08 จะเห็นได้ว่า ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่เป็นความรุนแรงระหว่างสามีภริยา ซึ่งมีจำนวนที่แตกต่างจากประเภทผู้กระทำความรุนแรงอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น มาตรการเชิงป้องกันและแก้ไขปัญหาควรมุ่งเน้นการจัดการโดยคำนึงถึงเพศและประเภทผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

แผนภูมิที่ 9 แสดงวิธีดำเนินการเมื่อพบเห็นคู่สามีภริยาทะเลาะตบตีกัน

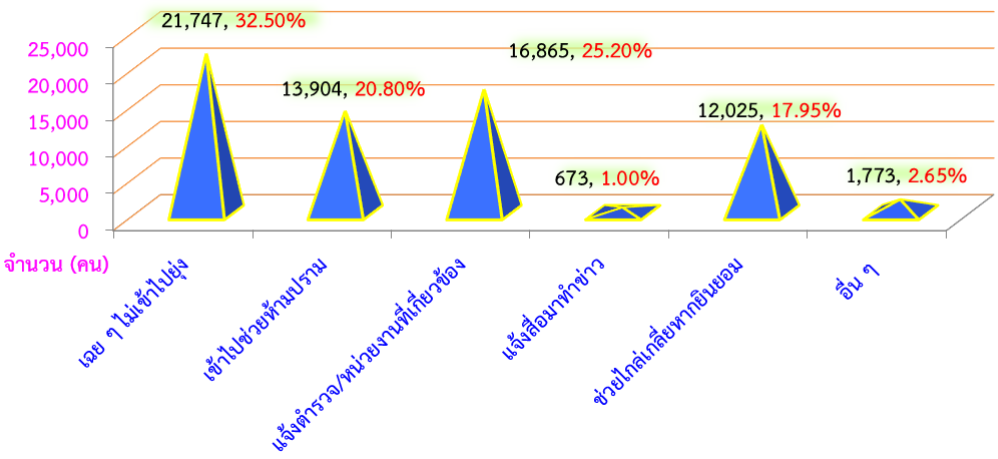

แผนภูมิที่ 9 แสดงวิธีดำเนินการเมื่อพบเห็นคู่สามีภริยาทะเลาะตบตีกัน พบว่า ส่วนใหญ่เฉย ๆ ไม่กล้าเข้าไปยุ่ง ซึ่งมีร้อยละ 32.50 และมีสัดส่วนมากกว่าลำดับรอง ๆ ลงมา กว่าร้อยละ 10 (ดำเนินการแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 25.20 และเข้าไปช่วยห้ามปราม ร้อยละ 20.80) จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า คนส่วนใหญ่ยังมองว่า ความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว บุคคลภายนอกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว แม้แต่ผู้ประสบความรุนแรงเองก็อาจไม่กล้าที่จะบอกเล่าสู่คนภายนอก ซึ่งอาจทำให้ความรุนแรงในครอบครัวลุกลามและยากจะเยียวยาได้ทันท่วงที

แผนภูมิที่ 10 แสดงการรับทราบแหล่งขอรับการช่วยเหลือและแหล่งรับแจ้งเหตุของคนในชุมชน

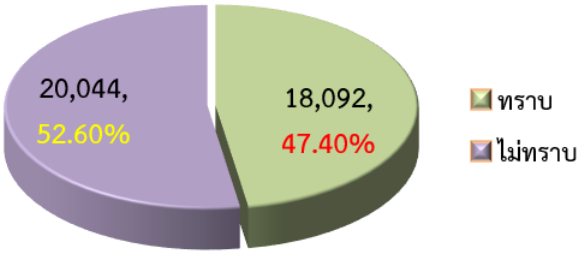

จากแผนภูมิที่ 10 แสดงการรับทราบแหล่งขอรับการช่วยเหลือและแหล่งรับแจ้งเหตุของคนในชุมชน ส่วนใหญ่ไม่ทราบ

แผนภูมิที่ 11 แสดงหน่วยงานและบุคคลที่เข้าไปช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรง

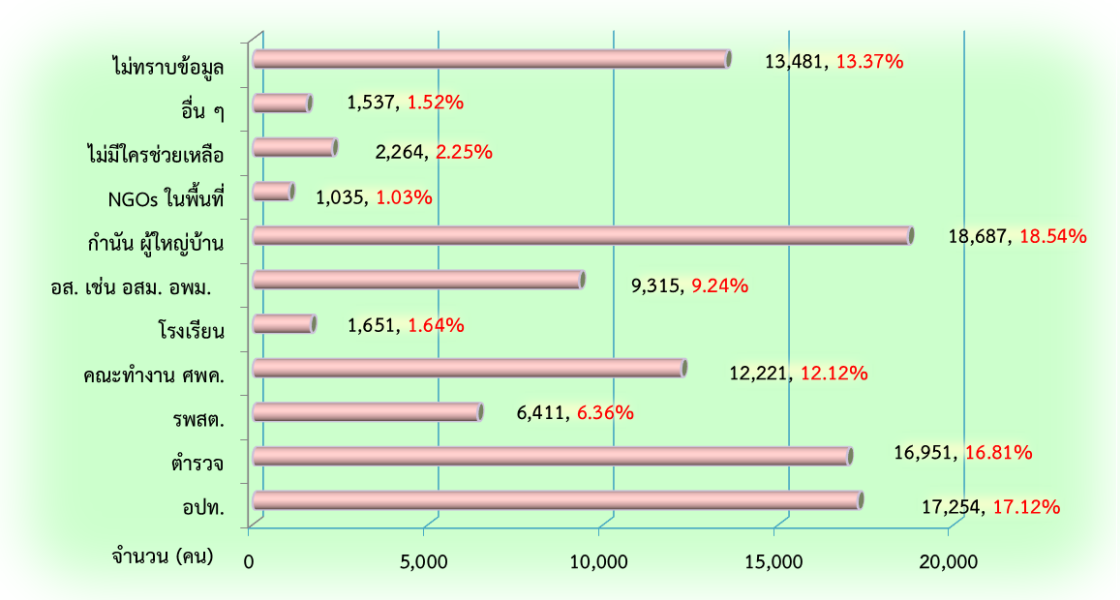

หมายเหตุ : อสม. คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ,อพม. คือ อาสาสมัครพัฒนาชุมชนและความมั่นคงของมนุษย์ ศพค. คือ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ,รพสต. คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล , อปท. คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแผนภูมิที่ 11 แสดงหน่วยงานและบุคคลที่เข้าไปช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรง ผู้นำชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) มีบทบาทยุติความรุนแรงมากที่สุด รองลงมา คือ อปท. ตร. ศพค. อส. ตามลำดับ การเสริมสร้างศักยภาพหรือกิจกรรมเกี่ยวข้องควรให้น้ำหนักที่กลไกดังกล่าว หากไม่รวมผู้ที่ไม่ทราบข้อมูล ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 13.37 พบว่า ผู้นำชุมชน ซึ่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีส่วนร่วมอย่างสำคัญที่สุดในการเข้าไปช่วยเหลือผู้ประสบปัญหา คือ ร้อยละ 18.54 รองลงมา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 17.12 สถานีตำรวจ ร้อยละ 16.81 คณะทำงาน ศพค. ร้อยละ 12.12 และอาสาสมัคร ร้อยละ 9.24 ดังนั้น การพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรง จึงควรคำนึงถึงการเสริมสร้างศักยภาพกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว เพื่อยกระดับองค์ความรู้ในประเด็นต่าง ๆ ในการจัดการกับปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนภูมิที่ 12 แสดงการลดระดับความรุนแรงในครอบครัวอันเนื่องมาจากการดำเนินงานของท้องถิ่นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ปี 2557)

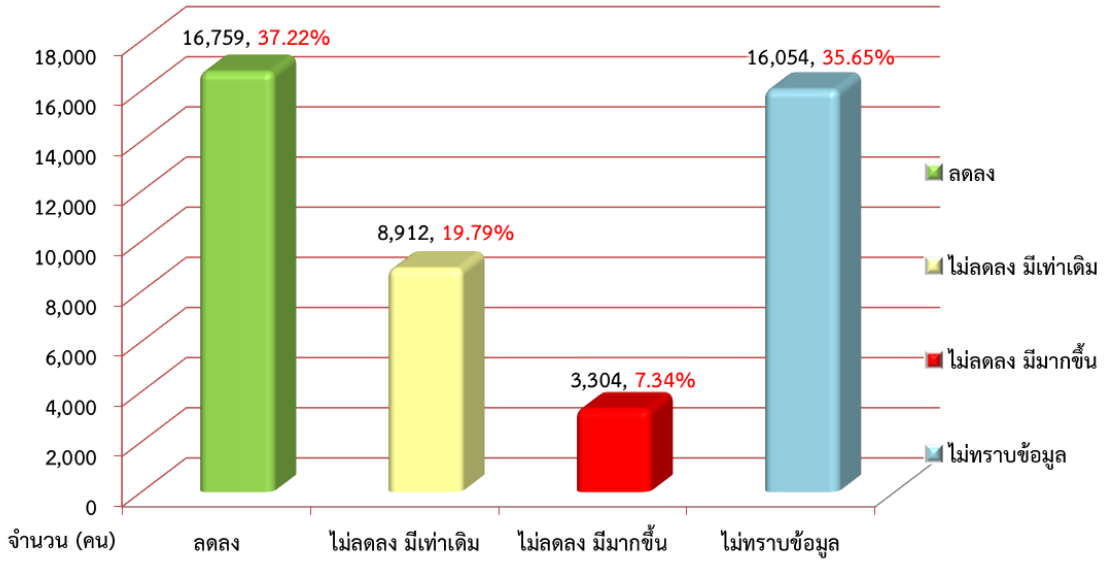

แผนภูมิที่ 12 แสดงการลดระดับความรุนแรงในครอบครัวอันเนื่องมาจากการดำเนินงานของท้องถิ่นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ผู้ตอบที่เห็นว่าลดลงมีมากที่สุด รองลงมาระบุไม่ทราบข้อมูลซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน แสดงว่ากลุ่มเป้าหมายอาจไม่ครอบคลุมหรือการประชาสัมพันธ์ยังไม่เพียงพอ

ส่วนที่ 2
รายงานความรุนแรงในครอบครัว
ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความโดยได้รวบรวมข้อมูลจาก

1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม

2) ระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ แบบ คร.6

ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ประกอบด้วยข้อมูลจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ จำนวนการละเมิดคำสั่งและจำนวนการยอมความในชั้นสอบสวน รวมถึงข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวจำแนกประเภทของการกระทำผิด ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2553 – 31 ธันวาคม 2558 ดังนี้

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์	จำนวนการยอมความชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2553	16	299	24	13	66
2554	57	369	42	7	27
2555	142	400	-	-	86

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์	จำนวนการยอมความชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2556	42	202	-	-	19
2557	54	200	41	5	44
2558	52	204	29	-	21
รวม	**356**	**1,674**	**136**	**25**	**263**

แผนภูมิที่ 13 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

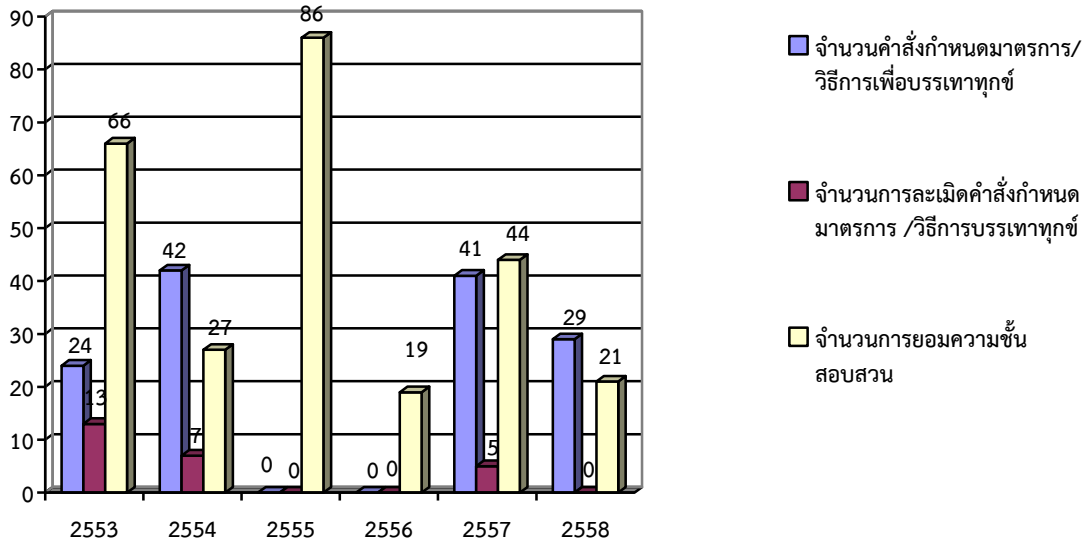

แผนภูมิที่ 14 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบกรณีร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2558 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

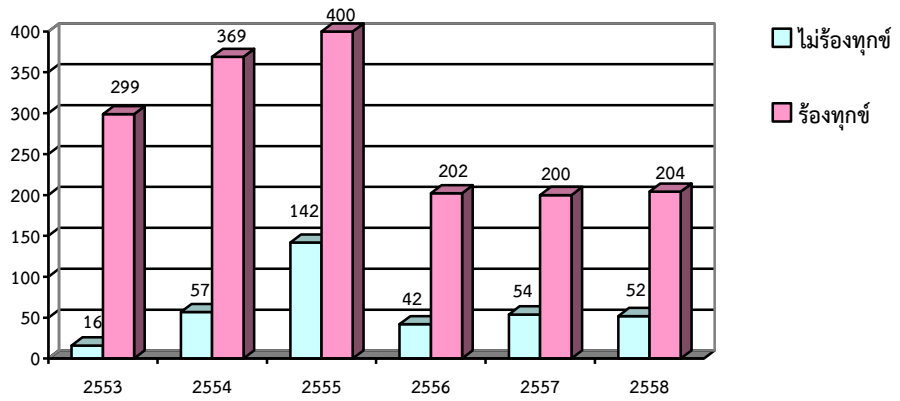

จากตารางที่ 22 แผนภูมิที่ 13 และ 14 แสดงจำนวนคดีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ช่วงเดือนตุลาคม 2553 – กันยายน 2558 และจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ พบว่า ในปี 2558 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 256 คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 204 คดี คิดเป็นร้อยละ 79.69 และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 52 คดี คิดเป็นร้อยละ 20.31 จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 29 คำสั่ง และจำนวนการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 21 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.29 ของจำนวนคดีที่มีการร้องทุกข์ทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ในช่วง 4 ปี พบว่า อัตราส่วนของจำนวนการร้องทุกข์มีจำนวนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2557

ตารางที่ 23 แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2558 จำแนกตามเพศและอายุของผู้กระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ประเภท	จำนวนคดี				รวม
	ผู้ถูกกระทำ อายุระหว่าง 0 - 18 ปี		ผู้ถูกกระทำ อายุ 18 ปีขึ้นไป		
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	
1. การกระทำความรุนแรงทางกาย	14	7	109	17	**147**
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	39	2	15	1	**57**
3. การกระทำความรุนแรงทางจิตใจ	-	-	18	-	**18**
4. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลย/ทอดทิ้ง)	1	-	2	-	**3**
5. อื่นๆ (ค้ามนุษย์ เอาลูกไปขอทาน ฯลฯ)	7	-	-	-	**7**
รวม	**61**	**9**	**144**	**18**	**232**

จากตารางที่ 23 แสดงข้อมูลจำนวนคดีจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 232 คดี พบว่า สำหรับคดีที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 70 คดี เป็นเด็กหญิง จำนวน 61 คดี คิดเป็นร้อยละ 87.14 และเด็กชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.86 ประเภทความรุนแรงจำนวนมากที่สุด ได้แก่ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 41 คดี คิดเป็นร้อยละ 58.57 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางกาย จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00

และถูกกระทำความรุนแรงที่มีอายุมากกว่า 18 ปี มีจำนวน 162 คดี เป็นเพศหญิง จำนวน 144 คดี คิดเป็นร้อยละ 88.89 และเป็นเพศชาย จำนวน 18 คดี คิดเป็นร้อยละ 11.11 และพบว่า การกระทำความรุนแรงทางกายมากที่สุด จำนวน 126 คดี โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 109 คดี คิดเป็นร้อยละ 86.51 และเป็นเพศชาย จำนวน 17 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.49 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางจิตใจ มีจำนวน 18 คดี ซึ่งเป็นเพศหญิงทั้งหมด

1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้รับการยื่นสำนวนคดีจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีสั่งฟ้อง และสั่งไม่ฟ้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และจำนวนคดีที่ยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน ช่วงเดือนตุลาคม 2557 – กันยายน 2558 ดังนี้

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด

จำนวนคดี การกระทำความรุนแรง	สั่งฟ้อง	สั่งไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี ชั้นสอบสวน
195	178	5	12

จากตารางที่ 24 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด มีจำนวนรวม 195 คดี ในจำนวนดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง 178 คดี คิดเป็นร้อยละ 91.28 ไม่สั่งฟ้อง 5 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.55 และยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน จำนวน 12 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.16 ของจำนวนคดีทั้งหมด

ตารางที่ 25 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการและสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

ประเภทสำนวน	ชั้นพนักงานอัยการ (เรื่อง)						ชั้นศาล (เรื่อง)			
	ฟ้อง	ไม่ฟ้อง	ยุติคดี (ยอมความ)	ใช้มาตราการตามมาตรา10	ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10	รวม	ใช้มาตราการตามมาตรา 10	ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10	ยอมความ	รวม
สารบบ ส.1	123	4	3	10	1	**141**	7	2	10	**19**
สารบบ ส.2	5	1	5	-	-	**11**	-	-	-	**-**
สารบบ ส.4	7	-	-	2	-	**9**	2	-	-	**2**
สารบบ ส.4 (ฟ้องความอาญาด้วยวาจา)	43	-	4	1	-	**48**	1	1	2	**4**
รวม	**178**	**5**	**12**	**13**	**1**	**209**	**10**	**3**	**12**	**25**

หมายเหตุ : บางประเภทสำนวนมีการดำเนินการมากกว่า 1 วิธี

จากตารางที่ 25 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่เข้าสู่กระบวนการของอัยการสำนักงานอัยการสูงสุด

ในชั้นพนักงานอัยการ จำนวนรวม 209 เรื่อง สั่งฟ้อง 178 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 85.17 ไม่ฟ้อง จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.39 ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.74 ใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.22 และฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.48

ในชั้นศาล จำนวน 25 เรื่อง ใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.00 ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.00 และยอมความ จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 48.00

ตารางที่ 26 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำ ของสำนักอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2558

ประเภทข้อหา	จำนวน												รวมทั้งสิ้น
	ผู้กระทำ						ผู้ถูกกระทำ						
	อายุระหว่าง 0 – 18 ปี			อายุ 18 ปี ขึ้นไป			อายุระหว่าง 0 – 18 ปี			อายุ 18 ปี ขึ้นไป			
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	-	-	-	155	18	173	4	11	15	37	124	161	**349**
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	-	-	14	3	17	-	11	11	-	6	6	**34**
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	1	1	2	-	1	1	-	1	1	**4**
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**-**
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	6	1	7	-	-	-	1	6	7	**14**
รวม	-	-	-	176	23	**199**	4	23	**27**	38	137	**175**	**401**

หมายเหตุ : - บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน
- อายุผู้ถูกกระทำน้อยที่สุด คือ เพศหญิง อายุ 2 เดือน 1 คน และเพศชาย อายุ 2 เดือน 1 คน

จากตารางที่ 26 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิดและจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ของสำนักอัยการทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 401 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน) ดังนี้

ผู้ถูกกระทำ จำนวน 202 ราย

- จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ถูกกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มากที่สุด จำนวน 176 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.13 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.41 เป็นการกระทำต่อเพศหญิงทั้งหมด การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ) จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.47 และการกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.99

- จำแนกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำ มีผู้ถูกกระทำอายุระหว่าง 0 – 18 ปี จำนวน 27 ราย เป็นชาย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.81 และหญิง จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.19 (ในจำนวนนี้พบว่า อายุผู้ถูกกระทำน้อยที่สุด คือ เพศหญิง อายุ 2 เดือน 1 ราย และเพศชาย อายุ 2 เดือน 1 ราย) และอายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 175 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเพศชาย จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.71 และเพศหญิง จำนวน 137 รายคิดเป็นร้อยละ 78.29

ผู้กระทำ จำนวน 199 ราย

- จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า กระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มากที่สุด จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.93 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 17 ราย (มีสตรีกระทำ จำนวน 3 ราย) คิดเป็นร้อยละ 8.54 การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ) จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.52 และการกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.01

- จำแนกตามตามอายุและเพศผู้กระทำ มีผู้กระทำอายุ 18 ปี ขึ้นไป เป็นชาย จำนวน 176 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.44 และหญิง จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.56 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่พบผู้กระทำในช่วงอายุระหว่าง 0 – 18 ปี

ตารางที่ 27 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2558

ประเภทข้อหา	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ							
	คู่สมรส	คู่สมรสเดิม	ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส	บุตร	บุตรบุญธรรม	สมาชิกในครอบครัว	บุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน	รวม
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	81	3	23	12	3	32	7	161
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	1	-	2	4	-	10	-	17
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	1	-	-	-	-	1	-	2
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	4		2	-	-	1	-	7
รวม	**87**	**3**	**27**	**16**	**3**	**44**	**7**	**187**

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน

จากตารางที่ 27 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2558 จำนวน 187 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน) พบว่า ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส คู่สมรสเดิม และผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.57 รองลงมาเป็นสมาชิกในครอบครัว จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.43 การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มีในทุกประเภทความสัมพันธ์ โดยเฉพาะในคู่สมรสมีมากที่สุด คือ 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.31 (จาก 161 ราย)

1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรมได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้องโดยตรง ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ตามมาตรา 11 จำนวนการเห็นชอบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 10 ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการยอมความในชั้นศาล ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม เปรียบเทียบข้อมูลในช่วง 6 ปี ดังนี้

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม

ระยะเวลา	จำนวนคดีฟ้องใหม่ (ฟ้องศาลโดยตรง)	จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ / วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์		จำนวนการละเมิดคำสั่งของศาลที่กำหนดมาตรการ /วิธีการบรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และมาตรา 11)	จำนวนการยอมความชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16)
		คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง)	คำสั่งศาล (มาตรา 11)		
ปี 2553	240	3	27	-	11
ปี 2554	61	5	-	-	1
ปี 2555	64	1	-	1	1
ปี 2556	95	15	-	-	15
ปี 2257	53	2	-	-	2
ปี 2558	74	2	-	-	-
รวม	**587**	**28**	**27**	**1**	**30**

จากตารางที่ 28 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบในช่วง 6 ปี (ระหว่างเดือน มกราคม 2553 - ธันวาคม 2558) พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2558 มีจำนวน 74 คดี มีจำนวนเพิ่มจากปี 2557 ประมาณร้อยละ 39.62 ในปี 2558 มีกระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มขึ้นโดยมีการออกคำสั่งโดยพนักงานเจ้าหน้าที่และศาลเห็นชอบแล้ว จำนวน 2 ราย ซึ่งไม่มีการละเมิดคำสั่งดังกล่าว

2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งศูนย์ปฏิบัติการคุ้มครองบุคคลในครอบครัวกรุงเทพมหานคร กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว โดยระบบฐานข้อมูลดังกล่าวสามารถประมวลผลข้อมูลเชิงสถิติที่แสดงข้อมูลทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 – 2558 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปีที่เกิดเหตุ	เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ				จำนวนผู้ถูกกระทำ			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
2553	724	620	66	9	695	68	627	10	705
2554	829	687	59	13	759	87	696	7	790
2555	969	730	63	11	804	70	755	14	839
2556	973	746	91	19	856	80	777	9	866
2557	928	702	65	18	785	72	729	5	806
2558	969	721	122	11	854	105	739	9	853

แผนภูมิที่ 15 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

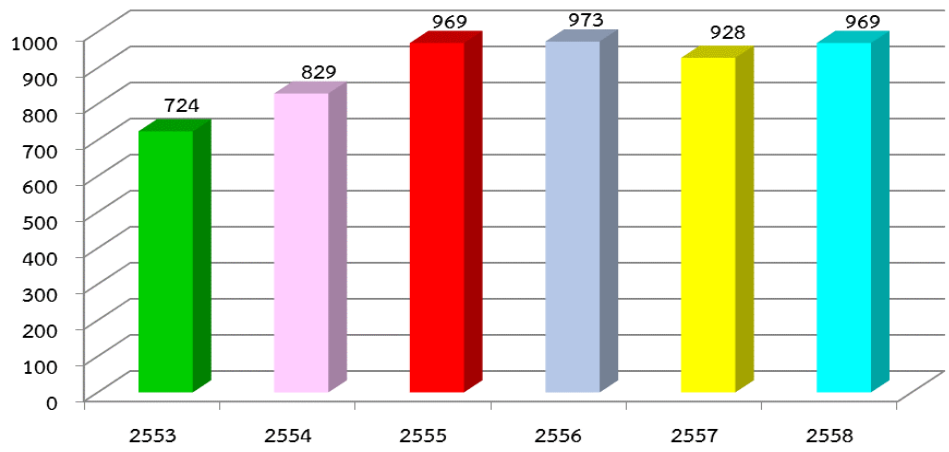

แผนภูมิที่ 16 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ ระหว่างปี 2553 – 2558 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

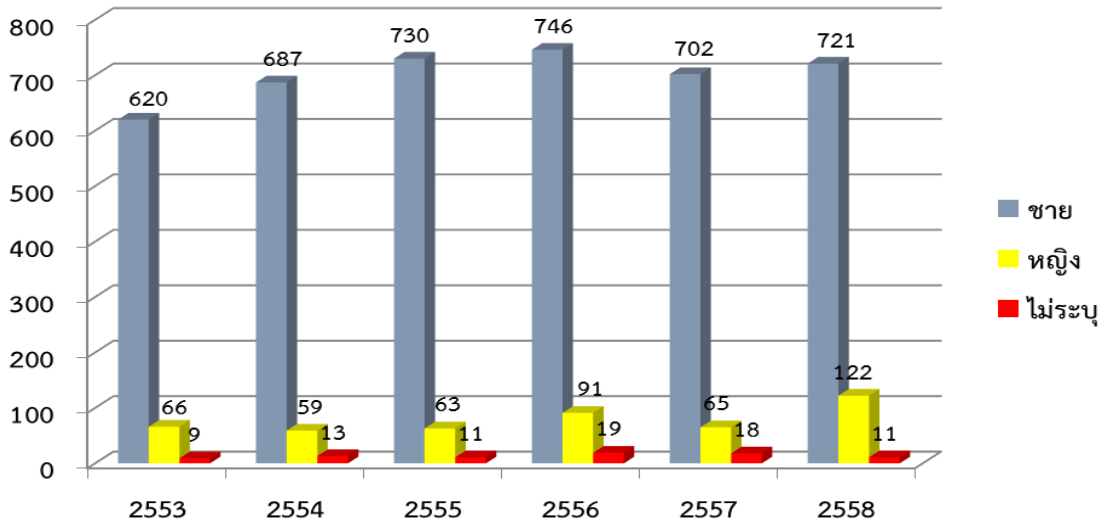

จากตารางที่ 29 แผนภูมิที่ 15 และ 16 แสดงข้อมูลในระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2553 – 2558 พบว่า ความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2558 มีจำนวน 969 ราย เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในปี 2558 พบว่า ผู้ชายเป็นผู้กระทำ ร้อยละ 84.42 ผู้หญิงกระทำร้อยละ 14.28 ในขณะที่ผู้ชายเป็นผู้ถูกกระทำร้อยละ 12.30 ผู้หญิงถูกกระทำร้อยละ 86.63 หากวิเคราะห์จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวหญิงชายเป็นรายปี ระหว่างปี 2553 – 2558 พบว่า ในแต่ละปีส่วนใหญ่ผู้หญิงเป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรง เห็นได้จากปี 2553 ผู้หญิงถูกกระทำถึงร้อยละ 88.93 ปี 2554 ร้อยละ 88.10 ปี 2555 ร้อยละ 89.98 ปี 2556 ร้อยละ 89.72 ปี 2557 ร้อยละ 90.45 และ ปี 2558 ร้อยละ 86.63 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ไม่ได้รวมข้อมูลที่ไม่ระบุเพศด้วย ซึ่งทำให้การคำนวณ โดยจำแนกเพศจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริง แต่ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงข้อเท็จจริง

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่าง ปี 2553 - 2558 จากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปีที่เกิดเหตุ	เป็นคดี	ไม่เป็นคดี	รวมเหตุการณ์ทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี
2553	146	578	724
2554	153	676	829
2555	195	774	969
2556	236	737	973
2557	237	691	928
2558	238	731	969
รวม	**1,205**	**4,187**	**5,392**

แผนภูมิที่ 17 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 – 2558 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

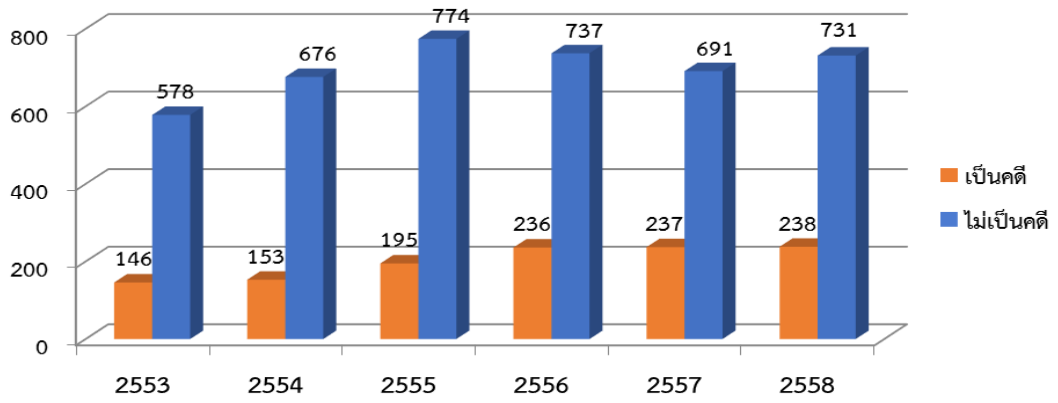

จากตารางที่ 30 และแผนภูมิที่ 17 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในช่วง 5 ปี คือ ระหว่างปี 2553 – 2558 มีจำนวนเหตุการณ์ทั้งสิ้น 5,392 เหตุการณ์ เป็นคดี 1,205 เหตุการณ์ ไม่เป็นคดี 4,187 เหตุการณ์

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 -2558 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปี	อยู่ระหว่างไกล่เกลี่ย			ยอมความ	อัยการสั่งไม่ฟ้อง	ศาลลงโทษ	ศาลยกฟ้อง	อยู่ระหว่างอุทธรณ์		รวม
	ตำรวจ	อัยการ	ศาล					ผู้ถูกกระทำ	ผู้กระทำ	
2553	84	16	13	8	4	12	5	-	2	144
2554	106	16	16	10	5	10	-	3	2	168
2555	116	13	17	8	-	18	1	2	-	175
2556	138	29	19	10	-	31	1	-	1	229
2557	115	8	15	104	1	34	6	-	-	283
2558	136	16	24	32	-	28	-	-	2	238
รวม										**1,237**

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า มีการบันทึกคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – 2558 จำนวนทั้งสิ้น 1,237 คดี โดยในปี 2558 มี 238 คดี ในจำนวนนี้ มีคดีอยู่ในชั้นไกล่เกลี่ยของตำรวจมากที่สุด จำนวน 136 คดี คิดเป็นร้อยละ 57.14 และมีการยอมความ 32 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.44 ที่อยู่ระหว่างในกระบวนการไกล่เกลี่ยในชั้นอัยการ จำนวน 16 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.72 และศาล จำนวน 24 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.08 มีการยอมความ 32 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.44 และคดีที่ศาลสั่งลงโทษ จำนวน 28 คดี คิดเป็นร้อยละ 11.76

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ประเภทเหตุการณ์	จำนวนประเภทเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ				จำนวนผู้ถูกกระทำ			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ทำร้ายร่างกาย	794	610	90	10	710	73	631	7	711
ดุด่า/ดูถูก	210	142	30	2	174	19	145	2	166
หยาบคาย/ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ	164	127	20	-	147	11	130	-	141
ข่มขืน	29	24	-	-	24	-	24	-	24
การละเลย/ทอดทิ้ง	60	39	18	-	57	15	39	1	55
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	28	19	4	-	23	3	17	1	21
อนาจาร	17	11	1	-	12	-	12	1	13
ล่อลวง	2	2	-	-	2	1	3	-	4
ไม่ระบุ	6	1	2	-	3	1	3	-	4
รวม	**1,310**	**975**	**165**	**12**	**1,152**	**123**	**1,004**	**12**	**1,139**

จากตารางที่ 32 แสดงประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,310 เหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 794 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 60.61 รองลงมาคือ การดุด่า/ดูถูก จำนวน 210 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.03 และการกล่าวหยาบคาย/ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ จำนวน 164 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 12.51

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

สาเหตุ	จำนวนสาเหตุ	จำนวนผู้กระทำ				จำนวนผู้ถูกกระทำ			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
เมาสุรา/ยาเสพติด	479	387	33	2	422	41	373	6	420
นอกใจ/หึงหวง	233	185	9	3	197	6	180	2	188
สาเหตุอื่น ๆ	167	92	44	2	138	35	101	-	136
สุขภาพกาย/จิต	165	108	36	-	144	21	125	3	149
เศรษฐกิจ/ตกงาน	110	77	17	-	94	14	72	1	87
สื่อลามก	4	3	-	-	3	-	3	-	3
ไม่ระบุ	59	44	8	3	55	3	53	1	57
รวม	**1,217**	**896**	**147**	**10**	**1,053**	**120**	**907**	**13**	**1,040**

แผนภูมิที่ 18 แสดงสาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

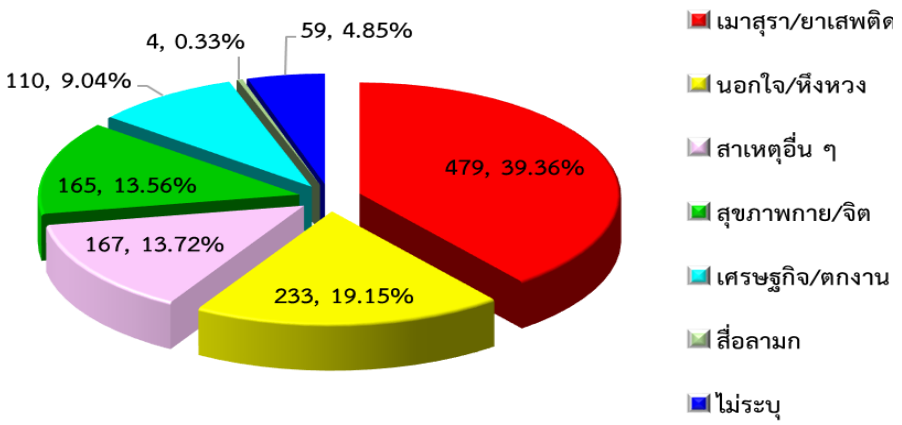

จากตารางที่ 33 และแผนภูมิที่ 18 แสดงสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 ซึ่งมีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง 1,217 ราย โดยสาเหตุที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ เมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 479 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.36 รองลงมา คือ นอกใจ/หึงหวง จำนวน 233 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.15 และสาเหตุอื่น ๆ จำนวน 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.72 การกระทำความรุนแรงดังกล่าว พบว่า ส่วนใหญ่ผู้หญิงเป็นผู้ถูกกระทำ จำนวน 907 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.21 ของผู้ถูกกระทำทั้งหมด

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ	จำนวนเหตุการณ์
สามี/ภรรยา	538
บิดา/มารดา/บุตร	189
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง/บุตรเลี้ยง	26

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ	จำนวนเหตุการณ์
ญาติ	30
พี่/น้อง	17
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	16
บุตรกระทำต่อบิดาและมารดา	23
รวม	**839**

แผนภูมิที่ 19 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

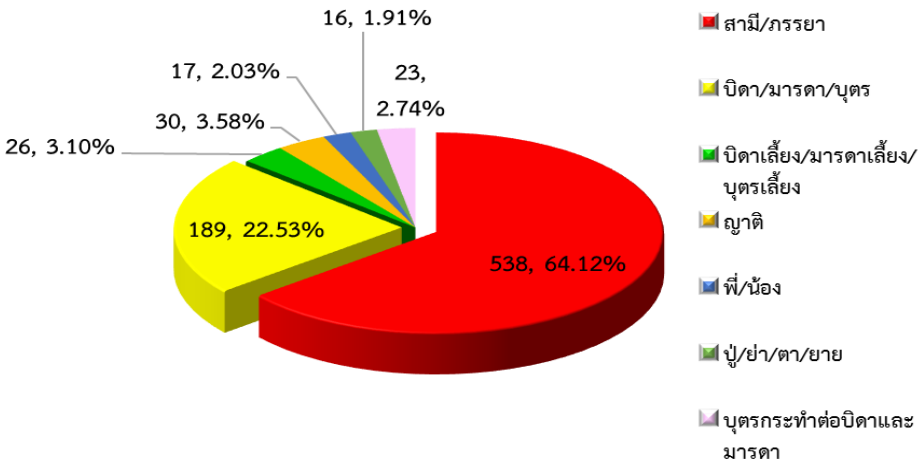

จากตารางที่ 34 และแผนภูมิที่ 19 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ โดยเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีจำนวน 839 ราย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ระหว่าง สามี/ภรรยา จำนวน 538 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.12 รองลงมาคือระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.53 และญาติ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.58

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ				จำนวนผู้ถูกกระทำ			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
บ้านตนเอง	693	532	83	5	620	74	540	6	620
บ้านคนอื่น	55	35	8	1	44	8	35	-	43
สถานที่ทำงาน	5	4	1	-	5	-	5	-	5
หอพัก	22	16	1	-	17	1	16	-	17
ถนนหรือทางหลวง	11	8	-	-	8	-	11	-	11
นา/ไร่/สวน	6	4	1	-	5	-	5	-	5
ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สวนสาธารณะ	2	-	1	-	1	-	1	-	1

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ				จำนวนผู้ถูกกระทำ			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
โรงแรม	3	3	-	-	3	-	3	-	3
สถานที่เรียน	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สถานบันเทิง	3	3	-	-	3	-	3	-	3
โรงเรียน	2	2	-	-	2	-	2	-	2
โรงงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-
บ้านเด็ก	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สถานเลี้ยงเด็ก	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สนามกีฬา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ห้างสรรพสินค้า	1	1	-	-	1	-	1	-	1
ไม่ระบุ	126	82	22	3	107	10	93	2	105
อื่นๆ	38	30	4	1	35	2	30	1	33
รวม	**967**	**720**	**121**	**10**	**851**	**95**	**745**	**9**	**849**

แผนภูมิที่ 20 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

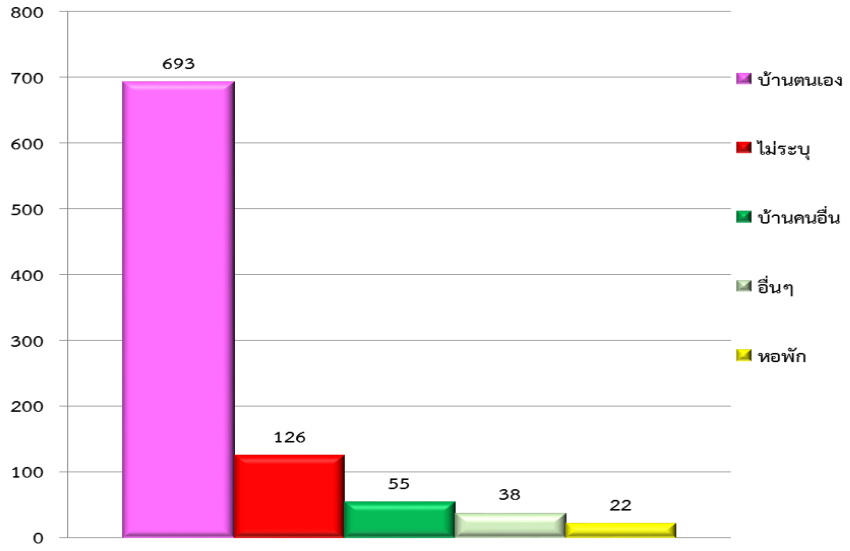

จากตารางที่ 35 และแผนภูมิที่ 20 แสดงข้อมูลสถานที่เกิดเหตุความรุนแรง ปี 2558 พบว่า ในจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวในสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 967 เหตุการณ์ ได้รับการกระทำความรุนแรงในบ้านตนเองมากที่สุด จำนวน 693 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 71.66 รองลงมาคือไม่ระบุ จำนวน 126 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 13.02 บ้านคนอื่น จำนวน 55 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.68 อื่น ๆ จำนวน 38 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.92 และหอพัก จำนวน 22 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.27 ของสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2558 จำแนกตามจังหวัดที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 10 จังหวัดแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

จังหวัดที่เกิดเหตุการณ์	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ				จำนวนผู้ถูกกระทำ			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ศรีสะเกษ	41	35	5	1	41	5	35	1	41
อุบลราชธานี	41	33	6	-	39	2	38	-	40
พัทลุง	40	36	3	-	39	1	37	-	38
ราชบุรี	40	30	13	-	43	13	27	-	40
นครสวรรค์	38	25	9	2	36	5	30	1	36
สุราษฎร์ธานี	35	31	3	1	35	4	31	-	35
พังงา	35	29	6	-	35	2	33	-	35
กรุงเทพมหานคร	32	27	2	2	31	2	28	1	31
กาฬสินธุ์	28	24	4	-	28	5	23	-	28
สระบุรี	28	19	7	1	27	4	24	-	28
แพร่	27	19	10	-	29	2	25	-	27
ภูเก็ต	27	24	2	1	27	-	27	-	27
สงขลา	25	-	-	-	-	-	-	-	-
ชัยภูมิ	25	20	5	-	25	-	24	-	24
สมุทรปราการ	23	-	-	-	-	-	-	-	-
ลำพูน	22	17	5	-	22	6	15	1	22
ชุมพร	22	22	-	-	22	2	25	-	27
เชียงราย	22	16	4	-	20	3	18	1	22
รวม	**551**	**407**	**84**	**8**	**499**	**56**	**440**	**5**	**501**

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่มีการบันทึกข้อมูลจำนวนมากที่สุด 10 ลำดับ จาก 77 จังหวัดทั่วประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 551 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 56.86 ของจำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในปี 2558 (969 เหตุการณ์) ในจำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 10 ลำดับข้างต้น พบว่า จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี มีการรายงานข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 41 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 7.44 รองลงมา คือ จังหวัดพัทลุงและจังหวัดราชบุรี จำนวน 40 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 7.25 และจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 38 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 6.86

ทั้งนี้ จังหวัดที่ไม่มีการรายงานข้อมูลภายใต้ www.violence.in.th จำนวน 5 จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก เพชรบุรี นครปฐม กำแพงเพชร และสกลนคร อย่างไรก็ตามการ บันทึกข้อมูลการรายงานเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว อาจไม่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละจังหวัด กล่าวคือ บางจังหวัดมีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามามากอาจเป็นเพราะในจังหวัดมีสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง จึงมีการบันทึกข้อมูลในระบบมาก บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อยอาจเป็นเพราะมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อย หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากแต่ไม่มีการรายงานข้อมูลเข้าสู่ระบบ

3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร.6)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6) ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ช่วงเดือน มกราคม - ธันวาคม 2558 ซึ่งการดำเนินการคุ้มครองฯ ประกอบด้วย เข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว สอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง ให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสรุปข้อมูลจากแบบบันทึกการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2558 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ

การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น	จำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น	ร้อยละ
การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	88	3.59
สอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง	564	22.99
ให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์	1,037	42.25
จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	366	14.91
ความช่วยเหลืออื่น ๆ	399	16.26
รวม	**2,454**	**100.00**

หมายเหตุ : แต่ละรายอาจได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นมากกว่า 1 วิธี

จากตารางที่ 37 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 ทั้งสิ้น 2,454 ความช่วยเหลือ ในจำนวนนี้ จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุดคือ จำนวน 1,037 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.24 รองลงมาคือสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง จำนวน 564 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.99 และการให้ความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ จำนวน 399 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.26 เช่น ไกล่เกลี่ยทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ/ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ตารางที่ 38 แสดงช่วงอายุของผู้ได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นจากความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558 ตามแบบ คร.6

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงอายุ ต่ำกว่า 18 ปี (เด็ก)	174	19.60
ช่วงอายุ 18 – 30 ปี (เยาวชน)	183	20.60
ช่วงอายุ 31 – 40 ปี (วัยทำงาน)	170	19.14
ช่วงอายุ 41 – 50 ปี (วัยทำงาน)	153	17.22
ช่วงอายุ 51 – 60 ปี (วัยทำงาน)	61	6.87
อายุ 61 ปี ขึ้นไป (ผู้สูงอายุ)	93	10.48
ไม่ระบุอายุ	54	6.09
รวม	**888**	**100.00**

จากตารางที่ 38 แสดงช่วงอายุผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือเบื้องต้นมากที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ อายุ 18 – 30 ปี (เยาวชน) จำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.60 รองลงมา คือ ช่วงอายุ ต่ำกว่า 18 ปี (เด็ก) จำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.60 และช่วงอายุ 31 – 40 ปี (วัยทำงาน) จำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.14 ตามลำดับ

จังหวัดที่ไม่ได้รายงานแบบ คร. 6 ได้แก่ นครนายก สมุทรสงคราม นนทบุรี อ่างทอง เชียงใหม่ ตาก พิษณุโลก ขอนแก่น มุกดาหาร สกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู และอุดรธานี เนื่องจากบางจังหวัดมีกรณีความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้น และมีการให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ นอกเหนือจากการให้ความช่วยเหลือตามแบบ คร.6 เช่น การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และแจ้งสิทธิและสวัสดิการที่พึงได้รับจากกรณีความรุนแรงในครอบครัว

ส่วนที่ 3

บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2559

เนื้อหาส่วนที่ 3 ของรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2558 เป็นการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลบางประเด็นจากส่วนที่ 1 และ 2 ของรายงานฉบับนี้ ข้อเสนอแนะต่อมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2559 ดังนี้

1) บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว

จากข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกเพศ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th พบว่า ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (ปี 2553 – 2558) ผู้หญิงถูกกระทำมากกว่าผู้ชายเฉลี่ยร้อยละ 86.63 นอกจากนี้ ข้อมูลรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ระดับดี – ดีเด่น ปี 2558 แสดงให้เห็นว่า สตรีถูกกระทำความรุนแรงมากกว่าผู้ชาย

จากข้อมูลการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่มาขอรับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า <u>ความรุนแรงต่อเด็กเป็นความรุนแรงทางเพศมากที่สุด คือร้อยละ 62.55</u> รองลงมาคือความรุนแรงทางกาย ร้อยละ 22.92 ในขณะที่<u>ความรุนแรงต่อสตรี เป็นความรุนแรงทางกายมากที่สุด</u> คือร้อยละ 67.18 รองลงมาคือทางเพศ ร้อยละ 22.56

เมื่อวิเคราะห์ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ข้อมูลจากศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส (4,953 คน) และแฟน (2,970 คน) คือ ร้อยละ 58.59 หรือกว่าครึ่งของประเภทผู้กระทำทั้งหมดซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจาก www.violence.in.th ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ พบว่า ความรุนแรงระหว่างสามีภริยามีมากที่สุด คือร้อยละ 64.12 และข้อมูลจากศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรีของโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่าสตรีทั้งไทยและต่างชาติถูกคู่สมรสทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 51.23 ในขณะที่ผู้กระทำต่อเด็ก จากข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ พบว่า ถูกกระทำโดยแฟนมากที่สุด ร้อยละ 35.82 ซึ่งมากกว่าลำดับรองลงมาคืออื่น ๆ ซึ่งไม่ได้ระบุ ถึง 3 เท่า ดังนั้น ผู้กระทำที่เป็นคู่สมรสและแฟนในสตรี และเด็กเป็นสัดส่วนที่แตกต่างจากผู้กระทำประเภทอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งเด็กและสตรีถูกกระทำความรุนแรงโดยคนแปลกหน้า เพียงร้อยละ 7 ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับถูกกระทำโดยบุคคลที่รู้จัก ใกล้ชิด หรือบุคคลในครอบครัว

จากข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ สาเหตุการกระทำความรุนแรงต่อสตรีและเด็กมีความแตกต่างกัน สาเหตุความรุนแรงต่อสตรีส่วนใหญ่เกิดจากสัมพันธภาพในครอบครัว (นอกใจ/หึงหวง) ร้อยละ 40.09 รองลงมาคือใช้สารกระตุ้น (สุรา ยาเสพติด) ร้อยละ 21.08 ในขณะที่สาเหตุความรุนแรงต่อเด็ก ส่วนใหญ่เกิดจากสภาพแวดล้อม (สื่อลามกต่าง ๆ ความใกล้ชิด โอกาสเอื้ออำนวย) ร้อยละ 52.84 รองลงมาคือใช้สารกระตุ้น (สุรา ยาเสพติด) ร้อยละ 19.59 แต่เนื่องจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่มีอยู่ มีฐานข้อมูล

ที่ระบุสาเหตุที่แตกต่างกันไป ทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ อย่างไรก็ตามสาเหตุต้น ๆ ของการกระทำความรุนแรงจากข้อมูลรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ระดับดี – ดีเด่น ปี 2558 ได้แก่ สุรา ความเครียด เศรษฐกิจ ยาเสพติด และหึงหวง และจากข้อมูล www.violence.in.th ได้แก่ เมาสุรา/ยาเสพติด และนอกใจ/หึงหวง

ในเรื่องการบริการให้คำปรึกษาจากข้อมูลของมูลนิธิเพื่อนหญิง พบว่า เป็นกรณีความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 60.77 ซึ่งมากกว่าลำดับรองลงมา คือการสังคมสงเคราะห์ถึง 11.54 เท่า และกรณีท้องไม่พร้อม 7.88 เท่า ดังนั้น ข้อมูลการให้บริการดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมีความสำคัญและการให้คำปรึกษาเบื้องต้นผ่านช่องทางต่าง ๆ เป็นทางออกของปัญหาตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ

2) ข้อเสนอต่อมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

จากสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีข้อเสนอแนะต่อมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาซึ่งจะนำไปสู่แผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว ได้แก่

- สนับสนุนการใช้ฐานข้อมูลระดับพื้นที่ และระดับชาติ ในการวางนโยบายและยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว
- พัฒนาองค์ความรู้ด้านการให้คำปรึกษาเบื้องต้นและเสริมสร้างทัศนคติผู้ปฏิบัติงาน
- พัฒนาระบบงานที่รองรับกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัวได้อย่างเหมาะสม
- สนับสนุนศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนให้มีศักยภาพและเป็นเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหา รวมทั้ง พัฒนาความร่วมมือและแสวงหาเครือข่ายใหม่ ๆ โดยเฉพาะ “ความร่วมมือในระดับพื้นที่”
- รณรงค์ สนับสนุนจัดกิจกรรมรณรงค์ทั่วประเทศ บูรณาการความร่วมมือสร้างความตระหนัก จัดทำสื่อรณรงค์ สื่อความรู้ด้านกฎหมาย และสนับสนุนสื่อให้แก่หน่วยงานเครือข่ายทุกระดับระดับและศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
- เผยแพร่ความรู้เรื่องสิทธิผ่านช่องทางต่าง ๆ รวมทั้งสื่อทุกรูปแบบ และสร้างความตระหนักแก่สื่อมวลชนในการนำเสนอ

สำหรับในปีงบประมาณ 2559 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตามข้อเสนอแนะเชิงมาตรการข้างต้น ดังนี้

1) พัฒนาระบบฐานข้อมูล เป็นการพัฒนาระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวภายใต้ www.violence.in.th ให้มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้ง สามารถเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลภายในหน่วยงานสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2) พัฒนาระบบงาน ปรับเปลี่ยนกระบวนการดำเนินงาน เป็นการบูรณาการความร่วมมือในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวร่วมกับศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC)

สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการด้านความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ณ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการบูรณาการความร่วมมือในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ ในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ผลจากการดำเนินการจะทำให้ข้อมูลด้านความรุนแรง และเกิดความเชื่อมโยงภายในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3) บูรณาการดำเนินงานกับเครือข่าย เป็นการสนับสนุนและทำงานร่วมกับเครือข่ายในการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และเตรียมความพร้อมปฏิบัติงานในด้านการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

4) สร้างต้นแบบในการทำงานในมิติพื้นที่ โดยให้ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนในระดับตำบลเป็นต้นแบบลดความรุนแรง ลดสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่เป้าหมาย สร้างตำบลที่มีการจัดการด้านความรุนแรงในครอบครัว ส่งเสริมศักยภาพของตำบล/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ให้เป็นหน่วยงานป้องกันและช่วยเหลือการให้บริการเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในการสร้างสัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัว ภายใต้การดำเนินโครงการ “ตำบลเข้มแข็งไร้ความรุนแรง”

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัวในปีงบประมาณ 2558 (เดือนตุลาคม - กันยายน 2558). 2559.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงครอบครัวหรือแบบ คร.6 ประจำปี 2558. 2559.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2557. 2558

มูลนิธิเพื่อนหญิง. ข้อมูลผู้ขอรับคำปรึกษาด้านกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวในปี 2558. 2559.

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล. ข้อมูลผู้ขอรับคำปรึกษาในปี 2558. 2559.

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี. ข้อมูลผู้ขอรับคำปรึกษาในปี 2558. 2559.

โรงพยาบาลตำรวจ. ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558. 2558.

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. ข้อมูลผู้ขอรับบริการด้านความรุนแรงในปี 2558. 2558.

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558. 2559.

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์. ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อ เด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558. 2559.

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ, ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2558. 2559.

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร, รายงานข้อมูลสถิติเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ประจำปีงบประมาณ 2558. 2558.

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, รายงานข้อมูลการให้บริการช่วยเหลือผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงของศูนย์บริการสาธารณสุข สำนักอนามัย ประจำปีงบประมาณ 2558. 2558.

สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, ข้อมูลการให้บริการช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงของศูนย์พึ่งได้ ปี 2558. 2558.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2558. 2558.

สำนักงานศาลยุติธรรม, ข้อมูลคดีความรุนแรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2558. 2558.

สำนักงานอัยการสูงสุด, ข้อมูลคดีความรุนแรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2558. 2558.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ http://www.violence.in.th.

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
2. นายวิศิษฐ์ เดชเสน	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
3. นางศิริกุล อินทรพาณิชย์	ผู้อำนวยการกองคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลในครอบครัว

คณะผู้จัดทำ

1. นางสาวอัจฉพรรณ ทับทิมทอง	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
2. นางสาวพรพิมล นันทะวงค์	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
3. นายวงศกร แจ้งจรัส	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
4. นางสาวปวีณา อยู่ปฐม	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

Stop! Violence

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
255 ถนนราวิถี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทร. / โทรสาร 0 2642 7750
www.dwf.go.th www.violence.in.th